

ÅRGÅNG 126 ■ NUMMER 2 ■ JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA ■ FEBRUARI 2002

LIAHONA

LIAHONA

PÅ OMSLAGET

Herren infriar alla sina ord, Clark Kelley Price. Se "Nutida profeter talar om Gamla testamentet", sidan 7.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAG
Fotoillustration Craig Dimond.
Se "Tempel", sidan 2.

SE **LILLA STJÄRNAN**,
SIDAN 2

ARTIKLAR

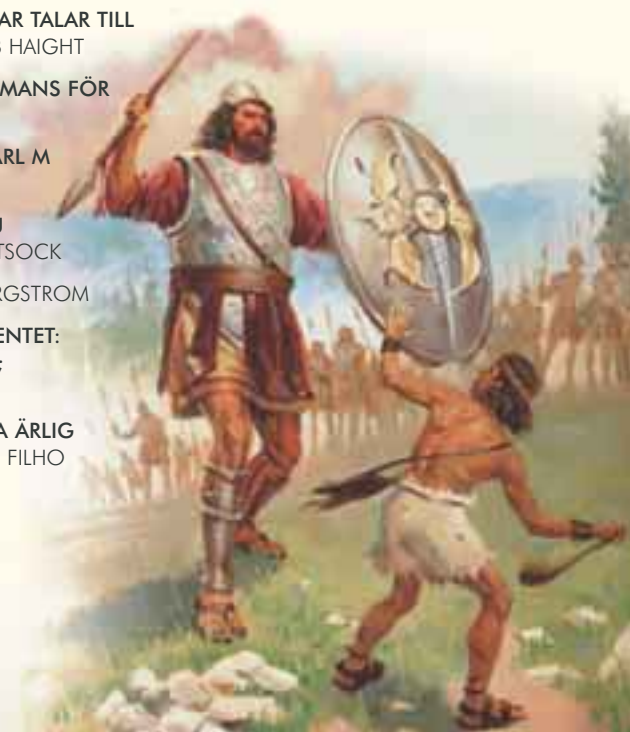
- 2 **BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET: ATT BESEGRA JÄTTARNA I VÅRA LIV**
PRESIDENT GORDON B HINCKLEY
- 7 **NUTIDA PROFETER TALAR OM GAMLA TESTAMENTET**
- 10 **STUDERA OCH UNDERVISA UR GAMLA TESTAMENTET** ÄLDSTE HENRY B EYRING
- 18 **"FÖR EN SÅDAN TID SOM DENNA"**
HJÄLPFÖRENINGENS GENERALPRESIDENTSKAP
- 24 **BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP: ATT FÖRSTÅ VÅR GUDOMLIGA NATUR**
- 36 **HAROLD B LEE: MÄSTERLÄRAREN** BRECK ENGLAND
- 48 **HUR MAN ANVÄNDER LIAHONA FEBRUARI 2002**

UNGDOMSSIDORNA

- 25 **FRÅGOR OCH SVAR: VAD KAN VI GÖRA NÄR ANDRA I SKOLAN PRATAR OM SÅDANT SOM ÄR OLÄMPLIGT?**
- 28 **MER ÄN ORD** PETER B GARDNER
- 30 **SISTA DAGARS HELIGA BERÄTTAR: "NI KOMMER ATT VARA SEGERRIKA"**
PIRAYOR ELLER INTE RAMIRO RUIZ CEJA
NÅGOT JAG MÅSTE GÖRA THAIZ MARTINS LEAL
HAN HJÄLPTE OSS BÖRJA PÅ NYTT GEMMA OMANDAC TAYING
"TY NÄR JAG ÄR SVAG, DÅ ÄR JAG STARK" GARRY PRUDENCIO FABROS
JAG BAD GUD ATT RÖRA VID MIN MAMMAS HJÄRTA ADILSON JOSÉ HORTA
- 46 **MIN DRÖMKILLE** LARA BANGERTER

LILLA STJÄRNAN

- 2 **VÅRA PROFETER OCH APOSTLAR TALAR TILL OSS: TEMPEL** ÄLDSTE DAVID B HAIGHT
- 4 **SAMLINGSSTUNDEN: TILLSAMMANS FÖR EVIGT** VICKI F MATSUMORI
- 6 **VÄNNER EMELLAN: ÄLDSTE EARL M MONSON**
- 8 **SKAPELSEPRESENTATION: JESU KRISTI SKAPELSER** LESLIE HARTSOCK
- 10 **MIN NYA KAMRAT** ANGIE BERGSTROM
- 12 **BERÄTTELSE UR NYA TESTAMENTET: POJKEN MED EN STUM ANDE; JESUS BOTAR EN BLIND MAN**
- 16 **FÖRSÖKER LIKNA JESUS: VARA ÄRLIG**
RUDINEI ANTONIO FERNANDES FILHO

Februari 2002 • Årgång 126 • Nummer 2
LIAHONA 22982 180
Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet:

Gordon B Hinckley, Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum:

Boyd K Packer, L Tom Perry, David B Haight,
Neal A Maxwell, Russell M Nelson, Dallin H Oaks,
M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin, Richard G Scott,
Robert D Hales, Jeffrey R Holland, Henry B Eyring

Redaktör: Dennis B Neuenschwander

Rådgivande: J Kent Jolley, W Rolfe Kerr, Stephen A West

Studiekursavdelning:

Verkställande direktör: Ronald L Knighton

Redaktionschef: Richard M Romney

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktion:

Chefredaktör: Marvin K Gardner

Redaktör: Roger Terry

Biträdande redaktör: Jenifer Greenwood

Redaktörssassistent: Susan Barrett

Tidskriftsassistent: Collette Nebeker Aune

Layoutavdelning:

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Seniordesigner: Sharrl Cook

Designer: Thomas S Child, Randall J Pixton

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktion: Reginald J Christensen, Denise Kirby,

Kelli Pratt, Rolland F Sparks, Kari A Todd,

Claudia E Warner

Digital Prepress: Jeff Martin

Prenumerationsavdelning:

Prenumerationsansvarig: Kay W Briggs

Distributionschef: Kris T Christensen

Liahonas Sverigeredaktion:

Redaktör: Claes-Göran Edlund

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

Ansvarig utgivare för Kyrkanytt: Ulf Arne Girhammar

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 07 26

Prenumeration eller ändring av adress sker genom
din enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg
Sweden Service Center, Ullandagatan 24, 412 80
Göteborg. Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29.
Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 och
betalas till pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till *Liahona*,
Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150-3223, USA; eller e-mail till
CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder
"kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska,
armeniska, bulgariska, cebuano, danska, engelska,
estniska, fiji, finska, franska, haitiska, hiligaynon,
holländska, ilocano, indonesiska, isländska, italienska,
japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska,
lettiska, litauiska, malagasy, marshalliska, mongoliska,
norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska,
slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil,
telugu, thailändska, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska,
ungerska och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2002 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.
Tryckt i Förenta staterna.

For Readers in the United States and Canada:

February 2002 Vol. 126 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

BREV TILL REDAKTIONEN

KYRKANS TILLVÄXT I RYSSLAND

Jag bor i Saratov i Ryssland och har varit medlem i kyrkan i åtta år. De första missionärerna kom hit för cirka nio år sedan. Allt mina föräldrar och jag hade när vi döptes 1993 var Mormons bok på ryska, några få missionärer för hela staden och stor tro på Jesus Kristus. I dag har vi evangeliets välsignelser i rikt mått. Vi har nu ett distrikt och många missionärer. Varje vecka går fler människor med i kyrkan.

Vi har också *Liahona* (ryska). Jag tycker särskilt mycket om artiklarna om heliga runtom i världen och budskapen från första presidentskapet. De här artiklarna får mig att uppskatta evangeliets skönhet. *Liahona* är en trogen följeslagare på en stig som inte alltid är lätt.

Marina Paltchikova,
Saratovs centrala gren,
Saratovs distrikt i Ryssland

PRIMÄRLEDARE UPPSKATTAR TIDNINGEN

Vi skriver för att tala om hur mycket vi uppskattar *Liahona* (spanska). Vi har lagt märke till en del förändringar nyligen och hyser inga tvivel om att ni prioriterar hög kvalitet, inte bara i fråga om utseende utan

även innehåll. Vi har särskilt lagt märke till de många artiklar som på ett enkelt och fräscht sätt säger sådant som vi själva känner men har svårt för att uttrycka.

Primärföreningens presidentskap och lärare i
Los Laureles församling i,
Ciudad Ojeda stav i Venezuela.

SVAR UR KONFERENSNUMREN

Varje månad väntar jag ivrigt på att *Liahona* (kinesiska) ska komma. Jag vet att den har den andliga föda jag behöver. Vare sig det är i en artikel eller i någon illustration, finner jag ofta den personliga uppenbarelse jag önskar mig.

Mest av allt tycker jag om generalkonferensnumren i januari och juli. När jag läser dem påminns jag om att min himmelske Fader vet vilka svårigheter jag brottas med just nu och ger mig svar i rättan tid.

Jag älskar också bilderna av tempel runtom i världen. Även om mina familjeförhållanden inte tillåter mig att besöka tempel, vet jag att jag en dag kommer att göra det.

Tack för *Liahona*. Det är min tillgång till Guds ord varje månad.

Chen Wang Cheng-cheng,
Taichungs tredje församling,
Taichungs stav i Taiwan

ATT BESEGRA JÄTTARNA I VÅRA LIV

President Gordon B Hinckley

För några år sedan talade jag till de unga männen i kyrkan om att besegra jättarna i sina liv. Jag skulle vilja tillämpa samma tema på oss alla, för det finns få bland oss som inte behöver kämpa med åtminstone en jätte. När vi i år studerar Gamla testamentet, kommer vi att inse att berättelsen om David och Goljat är ett underbart exempel på vad vi kan lära oss av denna storslagna heliga skrift. Jag återger bara en del av berättelsen, för jag är säker på att ni redan är bekanta med den. Det är berättelsen om David, Isais son.

Som ni minns låg Israels här anförd av kung Saul i förbittrat krig med filistéernas här. Den ena hären stod på en kulle, den andra hären på en kulle mittemot, med en dal mellan sig. Filistéerna hade i sin här en jätte som hette Goljat från Gat. Han var sex alnar och ett kvarter lång. Om jag inte har räknat fel måste han ha varit cirka tre meter lång. Vilken basketspelare han kunde ha blivit!

Iförd sin rustning kom han ner i dalen och ropade till Israels här:

"Välj nu ut åt er en man som må komma hit ned till mig.

Om han förmår slåss mot mig och slår ned mig, så skall vi vara er lydiga. Men om jag blir hans överman och slår ned honom, så skall ni vara oss lydiga och tjäna oss.

... Skaffa nu hit någon, så att vi får slåss med varandra" (1 Sam 17:18–10).

När Saul och israeliternas här såg på jätten och hörde hans fasaväckande utmaning, greps de av fruktan, för de hade ingen som var så storväxt.

Samtidigt som allt detta hände bad Isai sin son David att gå med mat till hans tre bröder i hären. Samtidigt som han kom till slagfältet trädde Goljat fram igen och upprepade sin utmaning, vilken David hörde. David, som var bara pojke, sade till kungen (fritt översatt): "Varför är ni så rädd för den här jätten, min kung? Jag skall gå ut och strida mot honom."

Saul svarade: "Inte kan du gå bort mot denne filisté och strida mot honom. Du är ju endast en yngling, och han är en stridsman allt ifrån ungdomen" (1 Sam 17:33).

DAVID BEVÄPNAD MED TRO

David övertalade sedan Saul att låta honom få försöka. Han berättade för kungen om hur han hade kämpat mot både lejon och björn för att rädda sin fars får och avslutade med att säga att Herren skulle rädda honom ur filistéens hand. Möjligen tyckte Saul att förlusten av ytterligare ett människoliv inte skulle vara så allvarlig med tanke på de svåra förluster de redan hade lidit. Han sade till David: "Gå då. Herren skall vara med dig" (1 Sam 17:37).

David sprang mot jätten och "stack sin hand i väskan och tog ur den en sten och slungade och träffade filistéen i pannan. Och stenen trängde in i pannan, så att han föll omkull med ansiktet mot jorden."

Saul klädde David i sin rustning tills pojken knappt kunde gå. "Nej, det här kan jag inte ha på mig", sade David till kungen och tog av sig rustningen.

"Och han tog sin stav i handen och valde ut åt sig fem släta stenar ur bäcken och lade dem i sin herdeväska ... och tog sin slunga i handen" (1 Sam 17:40).

Denne yngling gick ner i dalen med bara en slunga och fem stenar och utan annan rustning än trons rustning för att möta Goljat.

GOLJAT BEVÄPNAD MED SVÄRD, SPJUT OCH LANS

"Då nu filistéen såg upp och fick se David, föraktade han honom. Ty denne var ännu en yngling, ljuslätt och grann.

Och filistéen sade till David: 'Menar du att jag är en hund, eftersom du kommer mot mig med käppar?'"

Och Goljat svor över David och sade: "Kom hit till mig, så skall jag ge ditt kött åt himmelens fåglar och åt markens djur."

Då sade David dessa storslagna ord: "Du kommer mot mig med svärd och spjut och lans, men jag kommer mot dig i Herren Sebaots namn, hans som är Gud för Israels här, den här som du har smädat.

Herren skall denna dag överlämna dig i min hand, så att jag skall slå ned dig och ta ditt huvud av dig, och jag skall denna dag ge de filisteiska krigarnas döda kroppar åt himmelens fåglar och åt jordens vilda djur. Så skall alla länder erfara att Israel har en Gud" (se 1 Sam 17:42–46).

Modigt sagt av en pojke som stod inför en tremetersjätte.

Ilksen kom Goljat emot honom. David sprang mot jätten och "stack sin hand i väskan och tog ur den en sten och slungade och träffade filistéen i pannan. Och stenen trängde in i pannan, så att han föll omkull med ansiktet mot jorden" (1 Sam 17:49).

ONDSKEFULLA JÄTTAR I VÅRA LIV

Jag skulle vilja tillämpa den här berättelsen på våra liv. Det finns jättar överallt omkring oss, vidunder med den onda avsikten att förstöra. De är inga tremetersmän

utan människor och institutioner som kontrollerar sådant som är lockande men fördärvligt och som kan hota och försvaga och förstöra oss, däribland öl och andra alkoholhaltiga drycker och tobak. De som handlar med sådana produkter vill att ni ska bli slavar under dem. Det finns olika slags illegala droger som jag har hört sägas är relativt lätta att få tag på. För de som handlar med dem är det en mångmiljardaffär, en jättelik ondskans härva.

Det finns pornografi — förförisk och fängslande och frestande. Den har blivit en storindustri och producerar tidningar, filmer och annat material. Den finns på Internet och om ni tillåter det kommer den att via TV tränga sig in i ert hem. Den är avsedd att ta ifrån er era pengar och leda er till aktiviteter som fullständigt förgör.

De jättar som ligger bakom allt detta är respektinjagande och skickliga. De har vunnit stor erfarenhet i det krig de för. De vill snärja er.

Det är nästan omöjligt att helt undvika att utsättas för deras produkter. Ni ser dem vart ni än vänder er. Men ni behöver inte frukta om ni har sanningens slunga i er hand. Ni har fått råd och undervisning. Ni har dygdens och hederns och redbarhetens stenar att ta till mot dessa fiender som vill övervinna er. När de utmanar er kan ni träffa dem rätt mellan ögonen, för att nu använda ett bildligt uttryck. Ni kan triumfera över dem genom att disciplinera er till att undvika dem. Liksom David sade till Goljat kan ni säga åt dem alla: "Du kommer mot mig med svärd och spjut och lans, men jag kommer mot dig i Herren Sebaots namn, hans som är Gud för Israels här, den här som du har smädat."

Segern kommer att bli er. Det finns inte en enda person i denna kyrka som behöver duka under för någon av dessa krafter. Ni är ett Guds barn. Ni har hans kraft inom er som stöd. Ni har rätt att vända er till Gud och be om hans beskydd. Låt inte Goljat skrämma er. Ni kommer att vara segerrika om ni håller stånd och inte viker. Allteftersom åren går kommer ni att se tillbaka med tillfredsställelse på de strider som ni har vunnit i era liv.

Det finns jättar överallt omkring oss, men ni behöver inte frukta om ni har sanningens slunga i er hand. Ni har dygdens och hederns och redbarhetens stenar att ta till mot dessa fiender.

När ni står inför frestelser, kalla då dessa skrävlande och sluga jättar Goljat och gör med dem vad David gjorde med filistéen från Gat. Det är min ödmjuka bön att Gud ska välsigna var och en av er.

VAKA ÖVER ERA HEM

Låt mig få ge er en liknelse. En man byggde ett vackert hus och inredde det med utsökta mattor och möbler och med maskiner och apparater av högsta kvalitet, med allt som kunde köpas för pengar. Inom dess väggar förvarade han sina dyra bilar och dyrbara smycken. Av fruktan för inkräktare som skulle kunna ta sig in i huset och plundra, lät han bygga in dyra regellås så att han måste

använda nyckel också för att komma ut ur huset. Han satte galler för fönster och dörrar och var som en fånge som tittade ut från sitt fängelse. Han installerade dyr elektronisk övervakningsutrustning som skulle tända ljus och slå på sirener om någon inkräktare kom in i huset. Han anlade trädgården med endast några få träd och buskar så att det inte skulle finnas någonstans för tjuvarna att gömma sig. Han sade självbelåtet till sig själv: "Nu är jag trygg."

Men vad han inte insåg är att varken galler eller regellås, varken ljus eller tjuvlarm eller något av det slaget har minsta effekt på ett annat slags inkräktare som skulle kunna förstöra hans och familjens liv. Han fann sig vara sin egen fånge, inlåst i en förtvivlans och eländets cell. Han lät sig besegras av jättarna i sitt liv.

Jag vet att det är ett gammalt tema, ett tema som ofta har behandlats. Men jag upprepar det än en gång: *Vaka över era hem*. Så dåraktigt det är att sätta in galler

och låskolvar och elektronisk utrustning mot tjuvar och antastare, medan långt lömskare inkräktare oförmärkt kommer in och utplundrar.

Sky pornografi som pesten. Jag minns ett uppdrag jag hade för några år sedan att återge välsignelserna åt en man som hade uteslutits ur kyrkan på grund av sin synd. Han kom med sin hustru till mitt kontor. Jag talade med dem enskilt. Jag frågade honom hur det hade börjat. Han hade en ansvarsfull ställning i kyrkan. Han var också akademiker med ett tungt ansvar i samhället.

Han sade att hans svårigheter började med att han köpte en pornografisk tidning för att läsa på flygplanet. Den väckte hans intresse. Den lockade honom. Han fann att han började köpa allt fler sådana tidningar. Sedan började han söka efter filmer som gjorde honom upphetsad. Eftersom han visste att hans hustru inte ville ha någonting med sådant att göra gick han ensam. Han fann tillfällen att lämna stan och åka till andra städer där det var lättare att ge fritt utlopp åt sina begär. Sedan sökte han förevändningar att jobba över sent på kontoret och bad sin sekreterare att stanna med honom. Det ena ledde till det andra tills han gav efter för frestelsen.

Han satt på andra sidan skrivbordet med tårarna rinnande nerför kinderna och förbannade den dag han hade läst den där första tidningen. Han talade om kärleken till sin hustru som hade förlåtit honom och förblivit honom trogen. Han talade om kärleken till sina barn som hade fått skämmas för hans handlingar. Han berättade om det helvete han gått igenom sedan uteslutningen. Han talade om kärleken till kyrkan och om sin önskan att på nytt få åtnjuta dess fulla välsignelser.

I närvaro av hans hustru lade jag händerna på hans huvud och med det heliga prästadömetts myndighet återgav jag hans prästadöme, hans tempelbegåvning, hans tempelbesegling och alla andra välsignelser som han tidigare hade haft. Denne store starke man snyftade som ett spädbarn under mina händer medan hans hustru med handen i hans gråt som ett barn.

Efter välsignelsen omfamnade de varandra och han bad henne om förlåtelse. Hon sade att hon hade förlåtit

honom och att hon älskade honom och alltid skulle älska honom.

De var glada när de gick, gladare än de hade varit på årtal. Och jag var också glad. Men jag tänkte på det fruktansvärda pris han hade betalat och det pris han hade utkrävt av sin familj genom sin dårskap och överträdelse.

SKYDDA ER MOT ERA JÄTTAR

Dessvärre har inte alla sådana berättelser ett lyckligt slut. Ofta förekommer skilsmässa med bitterhet och agg. Det som en gång var kärlek blir till hat. Barnens liv fördärvas. Förhoppningar blir till aska. Så ofta finns det bara elände och ensamhet och ånger.

Bröder och systrar, håll er kärlek inom äktenskapet. Betrakta som er dyrbaraste ägodel, i tid eller evighet, den vars hand ni fattade över altaret i Herrens hus och vilken ni lovade er kärlek, trohet och tillgivenhet för tid och all evighet. Ni och er livskamrat och era barn kommer då att känna och erfara en trygghet som är långt större än den som kan köpas med smidesvaror och tekniska finesser.

Gud välsigne er, att ni må få del av hans vaksamma omsorg och att ni må hålla er nära honom och vara förtjänta av hans skyddande hand, så att ni må besegra jättarna i era liv. □

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

1. När David utmanade Goljat på slagfältet talade han dessa storslagna ord: "Du kommer mot mig med svärd och spjut och lans, men jag kommer mot dig i Herren Sebaots namn, hans som är Gud för Israels här, den här som du har smädat" (1 Sam 17:45).

2. Det finns jättar överallt omkring oss, vidunder med den onda avsikten att förstöra vårt och vår familjs liv.

3. Ingen behöver duka under för dessa krafter, för var och en av oss är ett Guds barn och hans makt kan bistå oss.

4. Vi måste alltid vara på vår vakt mot potentiella jättar genom att hålla oss nära Herren och följa hans lära och exempel. "Han led frestelser men gav icke efter för dem" (L&F 20:22).

NUTIDA PROFETER TALAR OM GAMLA TESTAMENTET

**JOSEPH SMITH (1805–1844),
KYRKANS FÖRSTE PRESIDENT**

"Om vi nu förutsätta att skrifterna säga, vad de menar, och mena vad de säga, så hava vi tillräcklig fast mark att vandra på och fortsätta med att från Bibeln bevisa att evangeliet alltid har varit desamma, förordningarna att utföra dess fordringar desamma, ämbetsmännen att officiera desamma och tecknen på och frukterna av dess löften desamma. Då Noa var en rättfärdighetens förkunnare, måste han hava blivit döpt och ordinerad till prästadömet genom handpåläggning" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 226).

**BRIGHAM YOUNG (1801–1877),
KYRKANS ANDRE PRESIDENT**

"Vi betraktar Bibeln ... som en vägvisare ... som pekar mot ett visst mål. Det är en sann lära, som vi djärvt förkunnar. Om ni följer lärdomarna och vägleds av principerna i denna bok,

leder den er dithän att ni ser såsom ni är sedda, och samtalar med Jesus Kristus, får besök av änglar, får drömmar, syner och uppenbarelser och förstår och känner Gud. Är inte det ett stöd och uppehålle för er? Jo, det ger er bevis för att ni går i deras fotspår som levde i forna dagar. Ni kan se vad de såg, förstå vad de hade" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s 120).

**GEORGE ALBERT SMITH (1870–1951),
KYRKANS ÅTTONDE PRESIDENT**

"När Herren satte våra första föräldrar på jorden gav han dem anvisningar och från tid till annan skickade han profeter att råda deras efterkommande. Vi har i Gamla och Nya testamentet Herrens lära, inte människors utan vår himmelske Faders råd som är avsedda att leda oss på den väg som omsider slutar i det celestialska riket. Så underbart det är att veta att det finns en väg som för till ett härligt rike" (i *Conference Report*, okt 1937, s 49).

**JOSEPH FIELDING SMITH (1876–1972),
KYRKANS TIONDE PRESIDENT**

”Mer än någon annan bok som har getts ut har Bibeln varit en makt i det godas tjänst ... Skälet till att den har varit en makt i det godas tjänst är att den är inspirerad och innehåller Herrens ord så som de framfördes till hans profeter, som ända sedan världens begynnelse skrev och talade som de kände sig manade av den Helige Anden. Av precis samma skäl har den dragit till sig fientlig kritik. Hade den inte varit en inspirerad uppteckning hade dess kritiker ägnat den mindre uppmärksamhet, kritiker som hämtar sin

REBECCA VID BRUNNEN, MICHAEL J. DEAS; PORTRÄTT AV JOSEPH FIELDING SMITH,
SHAUNA CLINGER; PORTRÄTT AV SPENCER W. KIMBALL, JUDITH MEHR

inspiration från ondskans upphovsman som redan i begynnelsen svor i sin vrede att han skulle försöka förstöra Guds verk" (*Seek Ye Earnestly*), sammanst av Joseph Fielding Smith jr [1972], s 363).

**SPENCER W KIMBALL (1895–1985),
KYRKANS TOLFTE PRESIDENT**

"Ända sedan tidiga barnaår hade jag tyckt om att läsa de illustrerade och förenklade bibelberättelserna, men den riktiga Bibeln tycktes så oändligt lång och så svår att förstå att jag hade undvikit den [ända tills jag i tonåren på en stavskonferens blev uppmanad att läsa den]. Talaren höll en predikan om värdet av att läsa Bibeln. Till sist bad hon alla som hade läst den att räkna upp handen. De händer som räcktes upp i den stora församlingen var så få och så försagda! ... Chocken fick mig att fatta ett oåterkalleligt beslut att läsa den betydelsefulla boken.

Så snart jag kom hem från mötet började jag läsa den första versen i Första Moseboken och fortsatte att troget läsa varje dag.

Vilken tillfredsställelse jag kände [ett år senare] när jag insåg att jag hade läst Bibeln från början till slut! Min ande jublade! ...

Jag rekommenderar er att läsa den" ("What I Read as a Boy", *Children's Friend*, nov 1943, s 508).

**EZRA TAFT BENSON (1899–1994),
KYRKANS TRETTONDE PRESIDENT**

"Jag älskar Bibeln, både det Nya och det Gamla testamentet. Den är en källa till stor sanning. Den undervisar oss om Mästarens liv och

verksamhet. Från dess sidor lär vi känna Guds hand i att leda sitt folks angelägenheter från begynnelsen av jordens historia. Det vore svårt att överskatta den betydelse som Bibeln haft för världens historia. Dess sidor har varit till välsignelse för generationer av människor" ("Gåvan av nutida uppenbarelse", *Nordstjärnan*, jan 1987, s 67).

**HOWARD W HUNTER (1907–1995),
KYRKANS FJORTONDE PRESIDENT**

"När vi läser och studerar skrifterna blir vi medvetna om många villkorliga löften som Herren har givit oss för att uppmuntra till lydnad och rättfärdigt leverne. Israeliternas historia är fylld med exempel på förbund, som utgör ett huvudtema i Gamla testamentet — Guds löften i utbyte mot profeternas och folkets förpliktelser ... Om vi väljer att handla som Josua och Abraham och Rebecka och Rakel, kommer våra svar att helt enkelt vara att gå och göra det som Herren har befallt" ("Förpliktelse mot Gud", *Nordstjärnan*, apr 1983, s 108, 111).

**GORDON B HINCKLEY (1910–),
KYRKANS FEMTONDE PRESIDENT**

"Alla standardverken är outhärliga, om vi skall förstå det som hör Gud till. Bibeln ger oss grunden till vår tro: Gamla testamentet ger oss Jehovas ord genom hans forntida profeter. Nya testamentet beskriver på sitt vackra språk människornas Frälsares märkliga liv och offer" ("Guds ordning och vilja", *Nordstjärnan*, aug 1989, s 2). □

Studera och undervisa ur Gamla testamentet

*Vi behöver alla en djupare förståelse för den eviga lycksalighetsplanen.
Som vår lärare har Gamla testamentet åtskilligt att erbjuda oss.*

Äldste Henry B Eyring

i de tolv apostlarnas kворum

Det varje människa vill ha är lycka. Och det vi kommer att vilja ha under resten av våra liv och i evigheten är lycka. Många av oss har kanske ingen större aning om vad

lycka är eller hur man finner den. Och kanske har vi ingen större aning om vad olycka är eller vad som orsakar den. Men vi har haft erfarenhet av både lycka och olycka. Vi känner skillnaden, och vi föredrar lyckan.

Guds stora lycksalighetsplan leder bort från olycka. Ingen behöver övertyga oss om att en lycksalighetsplan är av godo. Men vi behöver alla en djupare förståelse för vad som krävs för att följa planen. Och de flesta av oss behöver större tillförsikt att det går att följa den. Eftersom vi alla vill ha lycka i dag och alltid kommer att vilja ha den, kommer vi, när vi känner att de behoven tillgodoses, att vända tillbaka till de upplevelserna och vi kommer att börja tillämpa det som ger oss förmågan att hålla ut intill änden.

Ni har skäl att fråga er om det är troligt att en text som Gamla testamentet kan hjälpa oss att finna vägen till lycka. Varför ska vi tillbringa så mycket tid med böcker som tycks så fjärran från de omständigheter och utmaningar som vi ställs inför? En stor lärare gav mig en lösning till den gåtan.

LÄS ANDRA NEPHI 25–33

President Marion G Romney (1897–1988), en rådgivare i första presidentskapet, höll ett tal över det ämnet för 23 år sedan. Han betitlade talet "The Message of the Old Testament" (Gamla testamentets budskap). Jag har läst det många gånger och vet att det han säger är sant. Han sade: "Jag tror inte att det finns någon enklare eller tydligare eller mera relevant förklaring av Gamla testamentets budskap än den som ges i 25:e till och med 33:e kapitlet av Andra Nephi. Jag menar att ett noggrant studium av dessa kapitler under bön är ett krav för den som vill förstå och undervisa om Gamla testamentets budskap. I dessa kapitler skilde Nephi det väsentliga ifrån det oväsentliga. Han förklarade också på vilket sätt dessa lärdomar är viktiga för oss som lever i den yttersta tiden" (i *A Symposium on the Old Testament* [tal hållet på Brigham Young-universitetet till religionslärare, den 16 aug 1979], s 5).

President Romney läste därefter följande ord ur det 25:e kapitlet av Andra Nephi:

"Ty vi arbeta flitigt med att skriva för att förmå våra barn och likaledes våra bröder att tro på Kristus och låta försona sig med Gud, ty vi veta, att trots allt vad vi förmå göra så är det dock av nåd vi äro frälsta.

Och ehuru vi tro på Kristus, hålla vi Moses' lag och se

— President Marion G Romney

Por tanto, yo pro
marlo, y puse por an
bio a Israel.

med ståndaktighet framåt mot Kristus, till dess lagen skall bliva fullbordad.

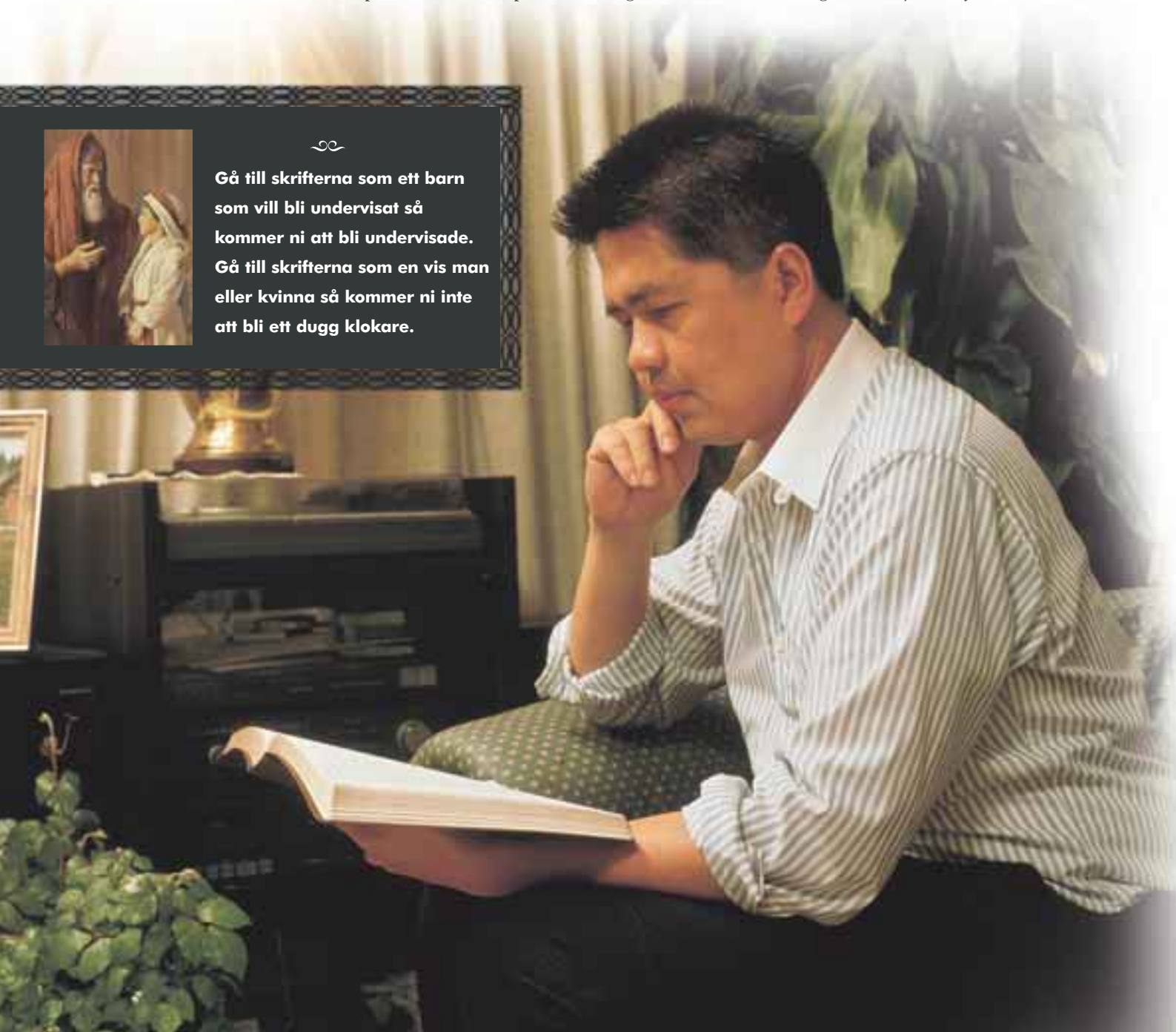
Ty för detta ändamål blev lagen given, varför den är död för oss, och vi äro levandegjorda i Kristus förmedelst vår tro, men vi hålla lagen för budens skull” (2 Nephi 25:23–25).

Om ni läser de nio korta kapitlen i Andra Nephi som

president Romney rekommenderar er — och mitt hopp och min bön är att ni ska göra det — kommer ni att finna i dem en veklagan över dem som valde att inte ta emot Guds ord som framfördes av profeterna. Det finns två skäl till att jag vill att ni ska läsa denna veklagan. För det första därför att den kommer att skänka tröst på de dagar när de runt omkring er inte tycks vilja ta emot de

☪
**Gå till skrifterna som ett barn
som vill bli undervisat så
kommer ni att bli undervisade.
Gå till skrifterna som en vis man
eller kvinna så kommer ni inte
att bli ett dugg klokare.**

ord som Gud erbjuder dem genom er. Det är till hjälp att veta att stora profeter som Nephi och Jesaja hade sådana dagar, många sådana dagar. För det andra därför att Nephi ger skälet till att man inte skulle ta emot hans ord. I hans beskrivning av misslyckanden finns ledtrådar till hur man kan lyckas. Så är ofta fallet i redogörelser för tragedier i skrifterna, när de skrivits av profeter. På så sätt kan de återkommande kretsloppen av andlig nergång och återhämtning i Gamla testamentet vara både hoppningivande och lärorika.

I till exempel det 27:e kapitlet, i femte versen, säger Nephi över människor vars förhårdade hjärtan han förutser i icke-judarnas tid:

”Se, Herren har låtit en djup sömn komma över eder, ty se, I haven tillslutit edra ögon och I haven förkastat profeterna och edra härskare, och siarna har han dolt för eder onskas skull.”

Senare, i det 29:e kapitlet, i åttonde versen, förutser han att man kommer att förkasta hans egna ord, som han vet blev givna honom av Frälsaren. Han ger dem den skarpa tillrättavisning som han vet att Herren kommer att ge dem på den dagen, ord som endast en siare kunde känna till:

”Varför knorren I, emedan I skolen få mera av mitt ord? Veten I icke att två nationers intyg är för eder ett bevis, att jag är Gud, som ihågkommer en nation såväl som en annan? Därför talar jag samma ord till en nation som till en annan, och när de två nationerna komma tillsammans skola deras vittnesmål ävenledes komma samman.”

TA EMOT GUDS ORD

Nephis ord klargör både hur svårt det är att undervisa om Guds ord och hur viktigt det är att göra det. De som inte tar emot Guds ord, som vi ska undervisa om, kommer att dömas av dem. President Romney erbjuder oss hjälp i den heliga uppgift som undervisning är. Jag bekräftar hans löfte.

För det första får ni inte förvränga skrifterna i era förberedelser att undervisa, utan forska i dem. President Romney undervisade om skillnaden i sätt att nalkas skrifterna: ”Att forska i dem ... som Jesus anbefallde är något helt annat än att leta i dem i avsikt att finna ställen som kan användas till att stödja en i förväg fastslagen slutsats” (”The Message of the Old Testament”, s 2). Gå till skrifterna som ett barn som vill bli undervisat så kommer ni att bli undervisade. Gå till skrifterna som en vis man eller kvinna så kommer ni inte att bli ett dugg klokare.

För det andra kommer ni, när ni studerar skrifterna, att lära er lättare om ni forskar i dem med en fråga och är fast beslutna att handla efter svaret. Vi kan få vad som tycks oss vara ny sanning när vi återvänder till samma skriftställe med nya frågor. Jag vände mig till de där kapitlen i Andra Nephi med den här frågan: Hur studerar eller undervisar jag ur Gamla testamentet så att det finns större utsikter att mina elever eller jag finner lycka nu medan vi är tillsammans och senare när de eller jag kanske ställs inför obekanta provningar på egen hand?

När jag studerade Andra Nephi försökte jag följa båda delarna av rådet. Jag läste kapitlen noggrant, gång på gång, rad på rad, ord för ord. Jag letade efter mönster, efter sanningar som Nephi upprepade, efter tankar som han upprepade mer än en gång. Jag fann ett mönster. Jag ska återge det för er i hopp om att det ska uppmuntra er att forska på egen hand. Det jag fann har varit till nytta för mig. Kanske kan det vara till nytta också för er. Jag hoppas att ni ska forska i skrifterna med en önskan att få undervisning om vad ni ska göra.

Det tycktes mig som om det fanns ett återkommande budskap i Nephis undervisning, som besvarade min fråga. Budskapet är: Guds ord som de talats av profeterna kommer bara att tas emot av dem som har profetians ande, en Andens gåva, som både är en följd av och bekräftar deras vittnesbörd om Jesus Kristus.

Först klargör Nephi att det vi behöver nu och kommer att behöva senare är något som kallas profetians ande. Så

här står det i fjärde versen i det 25:e kapitlet i Andra Nephi:

”Lyssnen därför, o mitt folk, som är av Israels hus och given akt på mina ord, ty ehuru Jesajas ord icke äro tydliga för eder, så äro de dock tydliga för alla dem som äro fyllda med profetians ande.”

I 26:e versen talar han igen om profetia, men här klargör han dess förhållande till vårt vittnesbörd om Jesus Kristus. Vi kommer att finna profeternas ord tydliga när vi har profetians ande, och den är beroende av vårt vittnesbörd om Jesus Kristus. Lägg märke till hur Nephi använde sig av detta faktum:

”Vi tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi predika om Kristus, vi profetera om Kristus och vi skriva i översensstämmelse med våra profetior, på det våra barn må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder.”

Därefter undervisade Nephi om att vi för att motta profeternas ord måste lyda dem. Det räcker inte att vi vet att orden är sanna eller att de är tydliga för oss. Vi måste lyda, för annars bleknar övertygelsen om sanningen och innebörden blir dunkel. Lägg märke till orden i kapitel 28, vers 30:

”Ty se, så säger Herren Gud: Jag vill giva människorna rad på rad, bud på bud, litet här och litet där, och välsignade äro de som hörsamma mina bud och lyssna till mitt råd, ty de skola vinna visdom. Den som mottager vill jag giva mera, men från dem som säga: Vi hava nog, skall även det, som de hava, borttagas.”

Därefter, som om Nephi vet hur svår vägen framför oss kan bli, beskriver han vad som krävs för att vi ska härda ut. Det krävs det mod och tappra tålamod som endast ges till dem vars vittnesbörd om Jesus Kristus har fått dem att lyda i den utsträckningen att de är fyllda med nog hopp och kärlek för vandringen. Lägg märke till kravet och löftet i kapitel 31, vers 20:

”Därför måsten I sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek

till Gud och alla människor. Om I så sträven framåt och glädjen eder i Kristi ord samt uthärden intill änden, se, så säger Fadern: I skolen hava evigt liv.”

Nephi klargör att profetians ande och ett vittnesbörd om Jesus Kristus är gåvor som man måste söka i bön. Det är tydligt att han inte undantar sig själv. Lägg märke till vad han säger i de fjärde och femte verserna i kapitel 32:

”Om I därför icke kunnen förstå dessa ord, sedan jag nu talat dem, är det emedan I icke bedjen, och icke heller klappen I, varför I icke haven blivit förda fram till ljuset utan måste förgås i mörkret.

Ty se, åter säger jag eder, att om I viljen inträda medelst den rätta vägen och undfå den Helige Anden, så skall denne visa eder allt vad I skolen göra.”

I åttonde och nionde verserna utvidgar sedan Nephi anvisningarna om bönen:

”Nu märker jag, mina älskade bröder, att I ännu i edra hjärtan grubblen, och det gör mig ont, att jag måste tala om detta. Om I nämligen hadn velat hörsamma Anden, som lär en människa att bedja, skullen I hava vetat, att I måsten bedja. Den onde anden lär ej en människa att bedja, utan han lär henne, att hon icke skall bedja.

Men se, jag säger eder, att I måsten alltid bedja och icke tröttna, att I icke fän göra någonting för Herren utan att I först bedjen Fadern uti Kristi namn, att han vill helga eder gärning för eder, så att den måtte lända till välfärd för eder själ.”

Efter att ha påmint oss om att vi måste be, undervisar Nephi oss genom eget exempel. Kapitel 33, vers 4:

”Jag vet, att Herren Gud skall helga mina böner till mitt folks bästa. De ord, jag i min svaghet skrivit, skola få makt över dem, ty de övertala dem till att göra gott. De ge dem kunskap om sådant som angår deras fäder, och de tala om Jesus samt övertyga dem att tro på honom och att uthärda intill änden, vilket är evigt liv.”

Jag kände hur åtminstone en ansats till svar på min fråga började växa fram.

Som ni minns var min fråga: Hur studerar eller undervisar jag ur Gamla testamentet så att det finns större utsikter att mina elever eller jag finner lycka nu medan vi är tillsammans och senare när de eller jag kanske ställs inför obekanta prövningar på egen hand? Mitt svar: Mina elever och jag kommer att ta emot profeternas ord när de och jag har profetians ande och ett vittnesbörd om

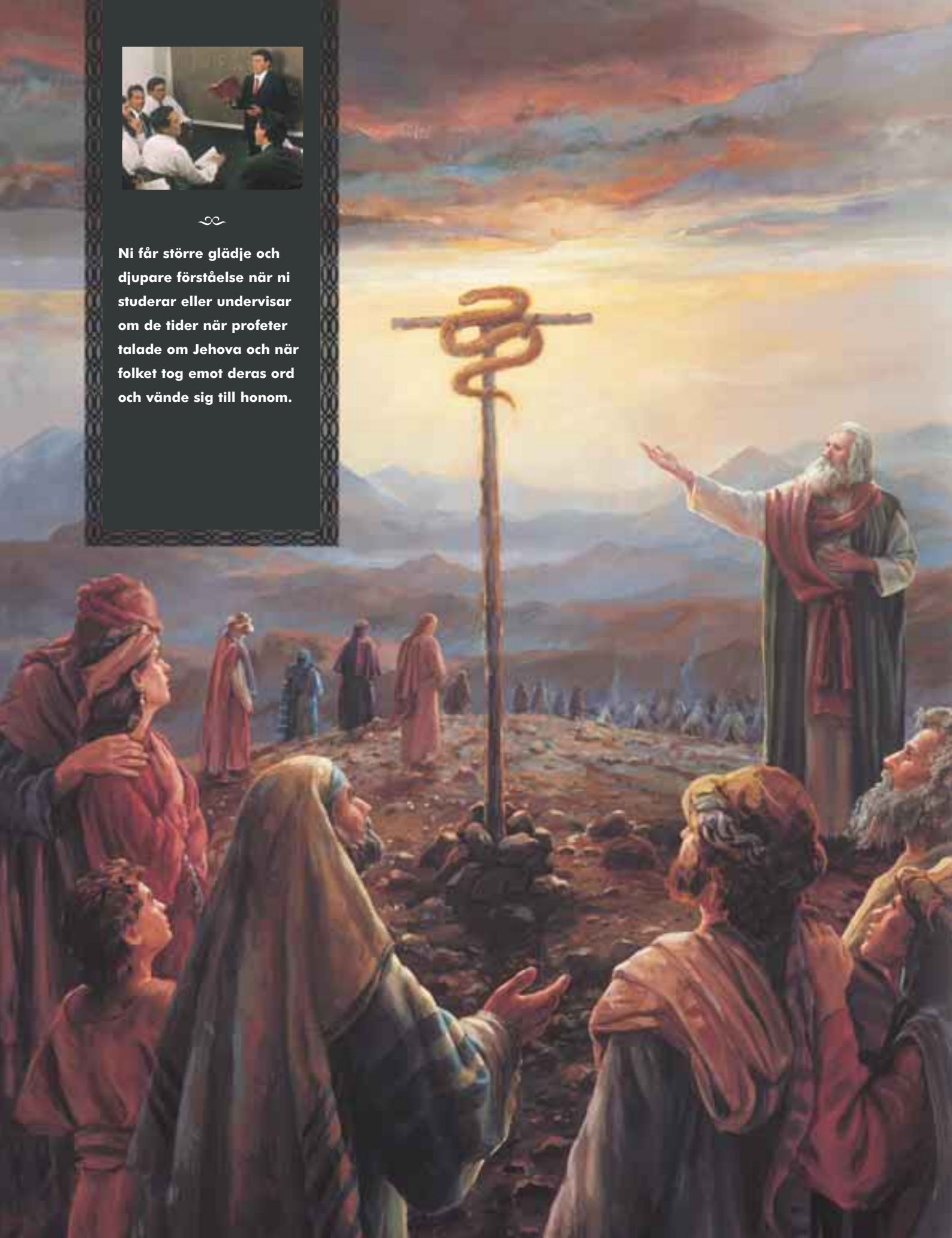
Jesus Kristus. Den Helige Anden kommer att tala om för dem och mig vad vi ska göra. När vi är lydiga kommer vi att få ytterligare ljus. När vi är olydiga kommer ljuset med tiden att tas bort från oss. Bönen kommer att vara vår bundsförvant. Och till och med i detta svåra liv kan vi finna frid, som efterlevnaden av evangeliet ger, och hoppet om evigt liv i livet efter detta — den största av Guds

Nephi klargör att profetians ande och ett vittnesbörd om Jesus Kristus är gåvor som man måste söka i bön.

Ni får större glädje och djupare förståelse när ni studerar eller undervisar om de tider när profeter talade om Jehova och när folket tog emot deras ord och vände sig till honom.

alla gåvor. Så kommer mina elever och jag att finna den lycka vi söker, nu och senare.

Jag uppmuntrar er än en gång att börja forska efter svaren på andra frågor. President Romney sade att Nephi kunde lära oss vad som är viktigt i Gamla testamentet. Nephi lär oss till exempel att Gud sänder profeter för att varna för ödeläggelse. Han klagar att det är kärleken till människorna och till Gud som får honom och andra profeter att inte skräda orden när de talar om synd. Han talar om sin egen kamp. Helt visst är dessa teman ansatsen till svaret på den fråga ni kanske ställer er: "Vad kommer att vara av störst värde för mina elever och mig när vi studerar Gamla testamentet?"

FYRA FÖRSLAG TILL HUR MAN STUDERAR OCH UNDERVISAR OM GAMLA TESTAMENTET

Låt mig nu få redogöra för vad jag lärde mig av att följa president Romneys råd.

För det första skulle jag vara mer villig att lära. Jag skulle lyssna på andra som om jag trodde att Anden kunde undervisa mig genom deras ord. Jag skulle ta varje tillfälle i akt att få undervisning, och förvänta mig att lära mig av vem som än undervisade mig. Jag skulle studera och begrunda alla läsuppgifter. Jag skulle läsa skrifterna. Jag skulle be om att få bli undervisad från höjden. Det finns praktiska gränser för den tid jag kunde lägga ner, men inte för min beslutsamhet att bli undervisad.

För det andra skulle jag tänka oftare på och ge större akt på Frälsaren och hans mission. En stor del av Gamla testamentet kan läras ut som dramatiska berättelser, spännande seder och bruk och vackra litterära former. Men jag får större glädje och djupare förståelse när jag studerar eller undervisar om de tider när profeter talade om Jehova och när folket tog emot deras ord och vände sig till honom. Jag skulle sörja när folket vände sig ifrån människosläktets utlovade Frälsare och vände sig till olycka. Jag lovar er att ni får Anden om ni gör det och då kommer ni att märka mindre av folkets orena ondska

och vederstyggligheter och märka mer av deras Guds kärlek, som varnade dem för orättfärdighet och avgudadyrkan, som bad dem att komma till honom och som också i deras ondska och elände fortsatte att söka hjälpa dem.

För det tredje skulle jag lägga ner större möda på att lära känna profeterna personligen. Jag skulle läsa i Abrahams bok och Moses bok inte bara för lärans skull utan för att lära känna deras hjärta. Jag skulle försöka känna det som Job och Jeremia kände. Jag skulle arbeta och be för att lära känna profeternas karaktär och prövningar. Jag kan ge er ett löfte därför att jag har provat på det. Jag har försökt att vara hos Nephi mot slutet av hans verksamhet. Jag läste de där kapitlen i Andra Nephi gång på gång. Det gjorde jag för att lära mig att undervisa ur Gamla testamentet. Men jag fick mer. Jag kom att älska honom som aldrig tidigare. När jag någon gång i framtiden träffar honom, kommer han att se större tillgivenhet i mina ögon och större beundran.

Slutligen skulle jag med större omsorg inbjuda den Helige Anden som min ledsagare. Andra skulle inte se vad jag gjorde, för det mesta av det skulle ske i tysthet, men de skulle märka förändringen hos mig, när Anden gör mitt sinne mildare. Och de skulle märka det på att jag har lite större tålmod, är lite mer intresserad av dem, är mindre benägen att gräla eller förringa andra, är mer benägen att le. Och de märker inte bara att jag tycks vara gladare utan att också de är gladare i mitt sällskap. Den Helige Anden kommer att lära oss allt vi bör göra för att behaga Gud och sålunda ta lyckan med oss.

Jag välsignar er att, när ni i år studerar eller undervisar ur Gamla testamentet, ni ska kunna komma närmare Frälsaren. Jag välsignar er att ni ska ha visshet om att han älskar er och har omtanke om er, så att ni under kommande år må njuta frukterna av den vetskap ni får om att han uppskattar era bemödanden att studera och undervisa ur Gamla testamentet. □

Ur ett tal hållet till lärare i Kyrkans utbildningsverksamhet den 10 augusti 1999 på Brigham Young-universitetet.

"För en sådan

Hjälpföreningens generalpresidentskap

Vi har fått de redskap vi behöver för att stärka oss själva, våra hem och våra familjer "för en sådan tid som denna" (Ester 4:14).

För inte så länge sedan bad en lärare i Hjälpföreningen syst-rarna att nämna sådant som de oroade sig för. Några av dem oroade sig för sina barn, andra för sviktande hälsa och ytterligare andra för ekonomiska påfrestningar eller andra svårigheter.

Efter att ett antal systrar hade deltagit i diskussionen räckte en ung kvinna i tjugooårsåldern upp handen och sade: "Jag har bött i den här församlingen i hela mitt liv och de här systrarna har varit mina lärare och är nu mina goda vänner. När jag ser alla de svårigheter som de har ställts inför kan jag inte låta bli att undra om jag kommer att klara mig. Kommer jag att kunna klara av de svårigheter som väntar mig? Kommer jag att lyckas?"

Även om vi alla är olika kan vi alla förvänta oss att ställas inför svårigheter och råka ut för besvikelser, till och med svikna förväntningar. Var finner vi svaren på våra svårigheter och bekymmer?

Syster Mary Ellen W Smoot, Hjälpföreningens generalpresident,

har sagt att "i denna storslagna tid i historien ... vill alla finna svar som förändrar deras liv. Som systrar i Hjälpföreningen kan vi hjälpa alla Guds barn att se att svaren finns där de alltid har funnits: i skrifterna, i profeternas undervisning och i åttlydnaden av båda" (*Sweet Is the Work* [2000], s 56).

Ja, vi kan få hjälp med våra svårigheter, vår ängslan, våra vardagsproblem och våra bekymmer om vi lyder de forntida och nutida profeternas undervisning. Är det att undra på att Nephi läste ur Jesaja för sin familj? "Jag tillämpade nämligen all helig skrift på oss, så att den måtte vara oss till nytta och lärdom", säger han (1 Nephi 19:23). Eftersom det finns trygghet i att tillämpa profeternas lärdomar på oss själva, önskar vi i Hjälpföreningens generalpresidentskap att alla systrar i kyrkan under bön forskar i skrifterna och i nutida ledares råd och tillämpar dessa sanningar i sina liv.

Som hjälp åt systrarna i detta evangeliestudium presenterar vi i det

tid som denna"

här numret av *Liahona* besökslära-
nas budskap i ny form (se det här
numret sidan 24). Varje budskap för
det här året grundar sig på Hjälpföre-
ningens tillkännagivande (se Mary
Ellen W Smoot, "Jubla och gläd er, ni
Sions döttrar!", *Liahona*, jan 2000,

s 111–113.) Varje budskap innehåller relevanta skriftställen, valda uttalanden av kyrkans ledare och frågor avsedda att stimulera till diskussion om ämnet. När systrar i Hjälpföreningen runtom i världen besöker varandra kommer de att kunna ta

upp ett ämne som är viktigt för varje syster och sedan samtala om det med utgångspunkt från vad de lär sig i

**Som hjälp åt systrarna i deras evangeliestudium presenteras den här månaden besökslära-
nas budskap i ny form.**

skrifterna och i Guds tjänares inspirerade lärdomar.

VARFÖR BESÖKSLÄRARVERKSAMHET?

Varför går vi ut som besökslärare? Eftersom människor är så upptagna i dag kan det ibland kännas svårt att göra besök.

Svaret på den frågan är lätt. När vi önskade "inkomma i Guds hjord och kallas hans folk" blev vi döpta. Genom dopet visade vi att vi var "villiga att bära varandras bördor" och "sörja med dem som sörja ... trösta dem som behöva tröst och stå såsom vittnen om Gud under alla tider och i allting och överallt" (Mosiah 18:8–9).

Besökslärarverksamheten är ett sätt att hjälpa oss att älska och visa omtanke om varandra. Den är ett sätt att utveckla de karaktärsegenskaper som utmärker en Jesu Kristi efterföljare. Den är ett sätt att se till att ingen i Herrens rike är ensam.

President Joseph F Smith (1838–1918) sade att Hjälpföreningen "är av största betydelse. Den skall inte enbart sysselsätta sig med de fatigas, de sjukas och nödställdas behov, utan en del av uppgifterna — som utgör merparten — består i att sörja för Sions mödrars och döttrars andliga välfärd och frälsning" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith*, s 186).

Genom besökslärarverksamhet sörjer vi för vaksam omsorg i både andligt och timligt hänseende. Att

dela med sig av ett budskap som en väsentlig del av denna vaksamma omsorg — särskilt ett budskap som är förankrat i skrifterna och kyrkans ledares undervisning — kan leda till att Herrens ande kommer in i deras hem och liv som vi besöker.

ANVÄNDA BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP

De fyra komponenterna i besökslärarnas budskap i dess nya form — grundtemat; relaterade skriftställen; lärdomar från profeter, apostlar och andra ledare i kyrkan; och frågor för diskussion — kan tillsammans göra besökslärarverksamheten till något som hjälper oss att undervisa och stärka varandra.

Utan tvekan äger den effektivaste undervisningen rum när både lärare och elev är engagerade och när de lär av varandra (se L&F 50:22). Systrar får näring genom Guds goda ord och våra vittnesbörd stärks när vi talar om vad vi känner när vi läser skrifterna och kyrkans ledares ord och när vi tillämpar dem i våra dagliga liv.

Hellre än att läsa andras berättelser och upplevelser som har med ämnet att göra, kan vi när det är lämpligt dela med oss av egna upplevelser och samtala om hur dessa insikter är tillämpliga i våra liv. Vi kan inbjuda dem vi besöker att också göra det. Vi kan ställa diskussionsfrågorna till oss själva och om det är lämpligt till dem vi undervisar.

KRAFTEN I HERRENS ORD

Har ni någonsin känt ett särskilt skriftställe tala till hjärtat och hjälpa till att besvara aktuella problem eller frågor? Har ni någonsin känt Anden när ni lärde er en värdefull sanning ur skrifterna eller av en ledare i kyrkan? Äldste Neal A Maxwell i de tolv apostlarnas kvorum har sagt att "skrifterna bär inte endast vittne om sanningen om Kristus och hans betydelse för människosläktet utan är, på sitt sätt, som en sångbok. Det finns många melodier som behöver sjungas och höras ... Det är endast genom

att personligen engagera oss i skrifterna som vi finner de sånger ur skrifterna som tillgodoser våra behov ... Vi måste — själva — öppna sångboken och höra musiken" (*A Time to Choose* [1972], s 52).

När vi delar med av oss våra känslor och insikter rörande råden i besökslärnarnas budskap, kommer vi finna sätt att tillämpa såväl de nutida

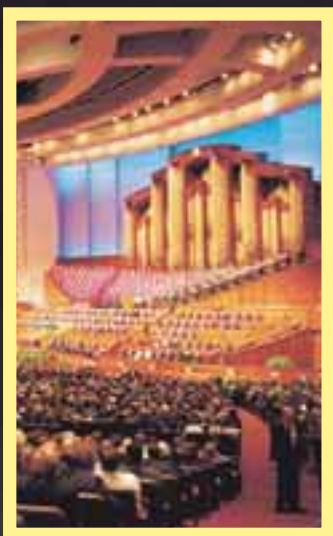
Utan tvekan äger den effektivaste undervisningen rum när både lärare och elev är engagerade och när de lär av varandra.

profeternas och kyrkoledarnas råd som de forntida profeternas råd i våra liv. Skrifterna är beständiga och eviga. Det är också våra nutida profeters undervisning, för som Herren sade: "Vare sig de hava talats med min egen röst eller med mina tjänares, ty det är detsamma" (L&F 1:38).

När systrar studerar skrifterna och kyrkans ledares undervisning är vi övertygade om att flera saker kommer att hända.

För det första, och det är det viktigaste, kommer systrarna att i än högre grad ha Anden i sitt hem. Vi

kan uppleva sådant som Frälsarens lärjungar upplevde när de frågade: "Brann inte våra hjärtan när han ... utlade skrifterna för oss?" (Lukas 24:32)

För det andra kommer vår förståelse för vårt förhållande till Gud att öka, för det är omöjligt att regelbundet studera helig skrift utan att få en ökad insikt om vilka vi är. Vi kommer att påminnas om att "på grund av det förbund, som [vi hava] gjort, [skola] vi kallas ... hans döttrar" (Mosiah 5:7).

För det tredje kommer som en följd av att mödrar, far- och mor-mödrar, hustrur, systrar, döttrar, faster och mostrar stärks, även familjer att stärkas. När vi känner Andens påverkan och förstår att evangelie-studium ökar vår förmåga att ta emot personlig uppenbarelse, kommer vi att bättre förstå hur vi ska "uppfostra [våra] barn i ljus och sanning" (L&F 93:40).

För det fjärde kommer vi att finna lösningar på våra egna och familjens problem, för om vi mättar oss med Kristi ord kommer de att tala om för oss allt vad vi ska göra (se 2 Nephi 32:3). Vi är inte ensamma. Herren kommer att leda oss om vi söker honom flitigt.

För det femte kommer vi att känna större frid och styrka och ro, för Herren har lovat att han ska vara på vår högra och på vår vänstra sida, och han har lovat oss att hans Ande ska vara i våra hjärtan och att hans

änglar ska vara runt omkring oss för att stödja oss (se L&F 84:88).

För det sjätte kommer våra vittnesbörd om Frälsaren och vår insikt om försoningens kraft att öka. Vi kommer att "[komma] till Kristus och [varda] fullkomnade i honom ... så att [vi] genom hans nåd [kunna] bli fullkomliga i Kristus ... Då [äro vi] helgade i Kristus genom Guds nåd förmedelst Kristi blods utgjutelse" (Moroni 10:32–33).

För det sjunde kommer systrar att bli kvar på den väg som leder tillbaka till vår himmelske Fader, där vi kan bli "uppväckta för att bo på Guds högra sida i ett tillstånd av ändlös lycksalighet" (Alma 28:12).

När Hjälpföreningens besökslärare studerar och bär vittnesbörd om evangeliets sanningar, kommer det sammantagna resultatet av detta världsomspännande studium av evangeliet att bli storslaget. Genom Herrens ord kommer varje syster, varje familj och slutligen varje person att stärkas.

UPPMANINGEN

Besökslärarnas budskap i dess nya form är en enastående möjlighet för oss att tänka om när det gäller besökslärarverksamheten. Må vi alla begagna detta tillfälle till personlig kontakt med systrarna i kyrkan för att skapa relationer präglade av omtanke samt undervisa om Herrens ord. Han sade: "Dessa ord äro icke

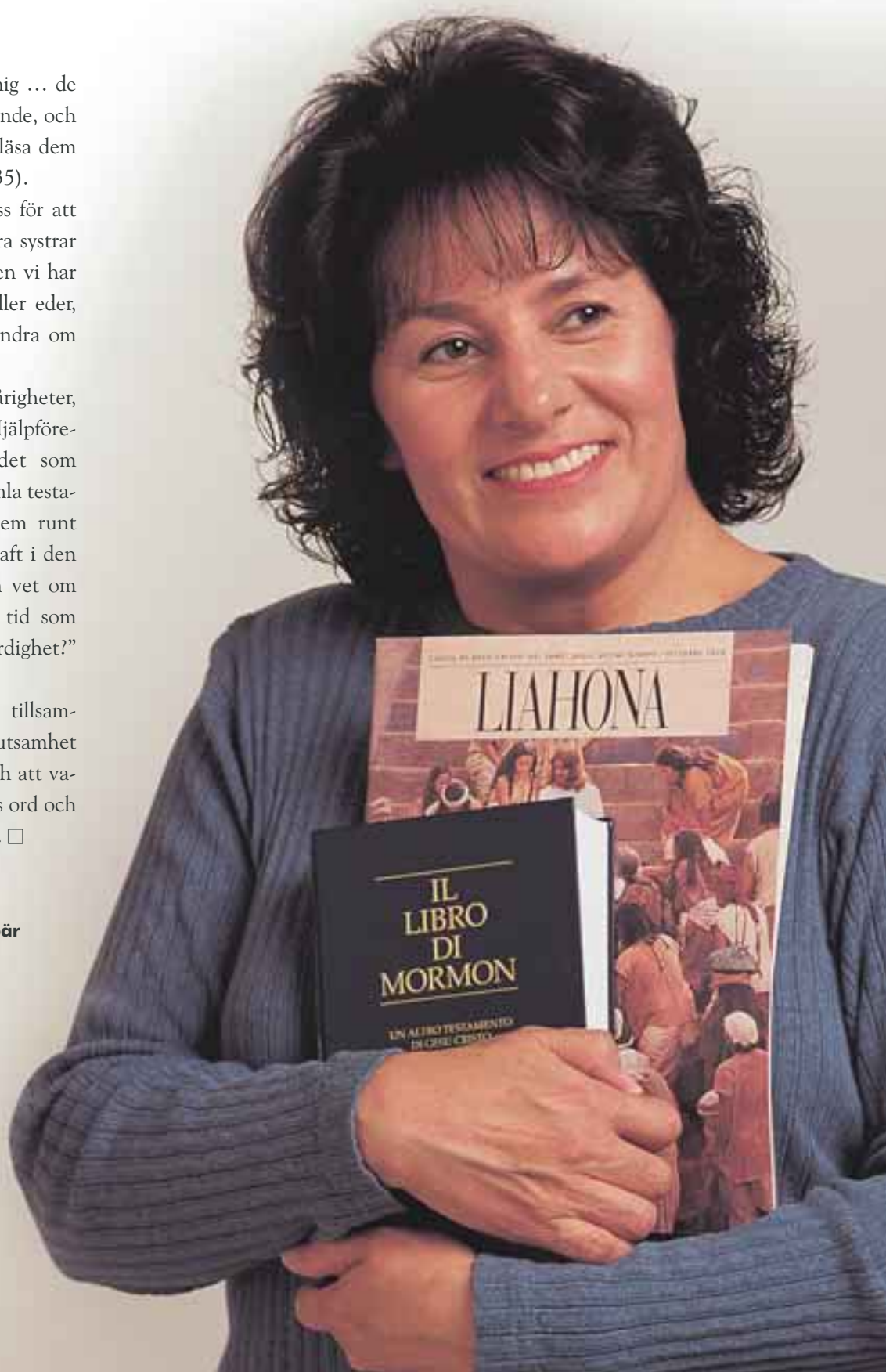
av människor ... utan av mig ... de äro givna till eder av min Ande, och genom min kraft kunnen I läsa dem för varandra" (L&F 18:34–35).

Må vi på nytt besluta oss för att undervisa och uppbygga våra systrar och glädja oss åt möjligheten vi har fått att göra det: "Jag befaller eder, att I skolen undervisa varandra om rikets lära" (L&F 88:77).

Hur klarar vi av livets svårigheter, som den unga systemen i Hjälpföreningen frågade? Vi gör det som drottning Ester gjorde i Gamla testamentet. Vi tar hjälp av dem runt omkring oss och hämtar kraft i den fråga som Ester fick: "Vem vet om du inte just för en sådan tid som denna har nått kunglig värdighet?" (Se Ester 4:13–16.)

Må vi som besökslärare tillsammans gå framåt med ny beslutsamhet att ta hand om varandra och att vara redskap i att föra Herrens ord och Ande in i våra systrars hem. □

När Hjälpföreningens besökslärare studerar och bär vittnesbörd om evangeliets sanningar, kommer det sammantagna resultatet av detta världsomspännande studium av evangeliet att bli storslaget. Genom Herrens ord kommer varje syster, varje familj och slutligen varje person att stärkas.

ATT FÖRSTÅ VÅR GUDOMLIGA NATUR

Läs följande tillsammans med syst-
rama ni besöker och diskutera
frågorna, skriftställena och kyr-
kans ledares ord. Berätta om egna upple-
velser, bär vittnesbörd och uppmuntra
dem ni besöker att också göra det.

PRESIDENT JAMES E FAUST, ANDRE RÅDGIVARE I FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

"Hjälpföreningens nya tillkänna-
givande börjar: 'Vi är älskade andliga
döttrar till Gud.' Att vara en Guds
dotter innebär att ni är gudomens
avkomma, bokstavligen en gudomlig
Faders barn med gudomliga egenska-
per och möjligheter som arvedel. Att
vara en Guds dotter innebär också
att ni har fötts på nytt, förändrats
från ett 'köttsligt och fallet tillstånd
till ett rättfärdigt tillstånd' [Mosiah
27:25]. ... Att vara en Guds dotter
innebär att du, om du försöker, kan
finna din sanna identitet. Du kom-
mer att veta vem du är" ("Vad det
innebär att vara en Guds dotter",
Liahona, jan 2000, s 120, 123).

MOSIAH 5:7

"Nu, på grund av det förbund,
som I haven gjort, skolen I kallas
Kristi barn, hans söner och
hans döttrar, ty se, i dag har
han, i andlig mening, fött eder,
ty I sägen, att edra hjärtan

äro förändrade genom tro på hans
namn. Därför ären I födda av honom
och hava blivit hans söner och hans
döttrar."

L&F 138:38–39

President Joseph F Smith
(1838–1918) såg i en syn hur Jesus
Kristus besökte andevärlden medan
hans kropp låg i graven: "Bland de
stora och mäktiga som voro försam-
lade i denna väldiga församling av
rättfärdiga var fader Adam, den
Gamle av dagar och allas fader,

samt vår ärorika moder Eva med
många av hennes trofasta döttrar,
som levat genom tidsåldrarna och
tillbett den sanne och levande
Guden."

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

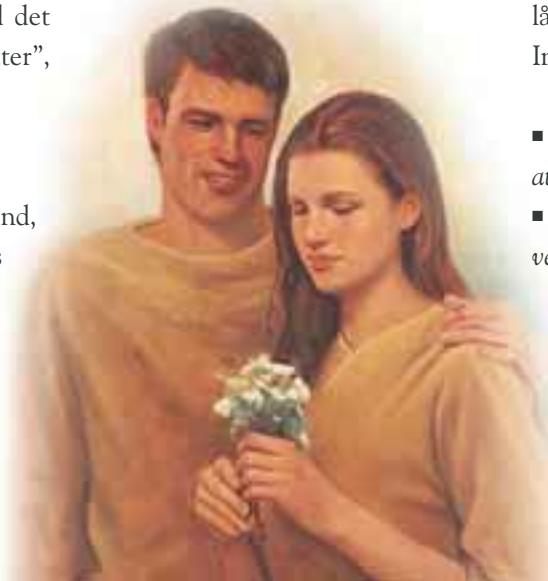
"Kvinnan är Guds förnämsta ska-
pelse. Först när jorden hade formats
... och sedan mannen hade satts på

jorden, skapades kvinnan; först då
förklarades arbetet fullbordat och
gott.

Av alla den Allsmäktiges skapel-
ser finns det ingen som är vackrare,
ingen som är mer inspirerande än en
älsklig Guds dotter, som vandrar i
dygd och insikt om varför hon bör
göra detta, som ärar och respekterar
sin kropp som helig och gudomlig,
som utvecklar sinnet och ständigt
tillväxer i förståelse, som matar An-
den med evig sanning" ("Vårt ansvar
mot våra unga kvinnor", *Nordstjär-
nan*, jan 1989, s 88).

"Gör rättvisa åt det storartade arv
som Herren Gud, er himmelske Fader,
har gett er. Höj er över världens stoft.
Vet att ni är Guds döttrar, barn med
gudomlig rätt. Vandra i solen och håll
huvudet högt i vetskapen om att ni är
älskade och ärade, att ni är en del av
hans rike och att det finns ett stort
verk för er att göra som inte kan över-
låtas åt andra" ("Live Up to Your
Inheritance", *Ensign*, nov 1983, s 84).

- Vad skulle kunna få dig att glömma
att du är en Guds dotter?
- Hur påverkas dina beslut av att du
vet att du är en Guds dotter med gu-
domliga möjligheter? Hur påver-
kas din relation till Gud, till din
familj och till andra av den
vetskapen? □

FRÅGOR OCH SVAR

Vad kan vi göra när andra i skolan pratar om sådant som är olämpligt?

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv och är inte uttalanden om kyrkans lära.

LIAHONAS SVAR

Hur du reagerar när andra pratar om sådant som är olämpligt är beroende av vem det är som gör det, ditt förhållande till honom eller henne, och också av det som sägs.

Exempel på sådant som är olämpligt är skvaller, gliringar, lögner, oanständiga historier, svordomar och gudlöst tal. Är man tillsammans med vänner räcker det ofta med en vänlig påminnelse. Ibland kanske du känner dig tvungen att säga ifrån, även om det skulle vara till en helt främmande människa, särskilt om han eller hon säger någonting elakt eller osant om någon annan eller missbrukar Herrens namn.

LÄSARNAS SVAR

I skolan brukade jag ofta dra mig tillbaka till en plats där jag kunde koncentrera min uppmärksamhet på Gud och på skolarbetet. I de flesta fall var biblioteket den bästa tillflykten. Kom ihåg att du inte kan behaga Gud utan att oroa Satan.

*Lorenzo Nii Ashie Myers,
Cape Coasts andra församling,
Cape Coasts stav i Ghana*

Jag är lärare för tolv- till sextonåringar och är tvungen att höra svordomar nästan dagligen. För det mesta respekterar mina egna elever min uppfattning. Om de skulle råka svära ber de nästan alltid genast om ursäkt.

Jag lär dem redan från början att respektera andra. Jag påpekar för dem att de ska tänka på vad det är de säger och om de verkligen menar det och vill säga det.

*Hans Roth,
Wettingens församling,
Zürichs stav i Schweiz*

Mina kamrater brukade berätta oanständiga historier på rasterna. I början gick jag helt enkelt därifrån, men sedan bestämde jag mig för att säga rent ut vad jag tyckte om det. Jag sade till dem att det fanns så mycket gott man kunde tänka på och tala om. Jag sade att jag inte ville fylla min hjärna med onyttiga saker.

"Undvik syndigt tal"

**"Undvik syndigt tal.
Missbruka inte Herrens
namn. ... Det är inget**

**tecken på manlighet att vårds-
löst använda den
Allsmäktiges namn eller hans
älskade Sons namn på det
respektlösa och vanvördiga
sätt som somliga är benägna att
göra.**

**Välj era vänner noggrant.
Det är de som kommer att leda
er åt än det ena eller andra
hållet. Alla vill ha vänner. Alla
behöver vänner. Ingen vill vara
utan dem. Men glöm aldrig bort
att det är era vänner som
kommer att leda er på de vägar
ni kommer att gå.**

**Även om ni bör vara vänliga
mot alla människor, bör ni dock
med största omsorg välja dem
som ni önskar ha som nära
vänner. De blir ert värn i
situationer när ni vacklar
mellan det ena eller andra
valet, och ni å er sida kan
kanske rädda dem."**

**— President Gordon B
Hinckley ("En profets råd till och
förbön för ungdomar", *Liahona*,
apr 2001, s 36–37).**

Men om du inte känner eleverna som pratar på ett stötande sätt och du försöker förändra deras beteende, kan de lätt uppfatta dig som självgod. Det kan förhindra varje framtida försök att lära känna dem — och kanske dela med sig av evangeliet till dem. Under sådana omständigheter kan det bästa alternativet vara att gå därifrån och försöka vara ett exempel utan att vara kritisk.

Men om de är nära vänner, eller klasskamrater som du känner rätt så bra, kan du kanske på ett taktfullt sätt säga att du tycker att deras samtal är stötande. Ett sådant tillvägagångssätt kan få dem att fråga dig om dina normer.

I de flesta fall kommer det sätt som du uttrycker dina känslor på att i hög grad påverka det sätt som man reagerar på dem. En gång när president Spencer W Kimball (1895–1985) låg på sjukhus "kördes han genom korridoren och in i operationssalen av ett ungt sjukvårdsbiträde. Den unge mannen rådde få fingret i kläm mellan dörrrens metallfoder och metallramen på den säng som profeten låg nersövd på. Missödet fick den unga mannen att av smärta ... missbruka Frälsarens namn. Profeten vaknade, öppnade ögonen och tillrättavisade honom mildt med orden: 'Unge man, säg inte så. Han är min bästa vän!'" (Se Robert E Wells, "Var en vän, en tjänare, en son till Frälsaren", *Nordstjärnan*, apr 1983, s 131). Kan någon ta illa upp av en sådan tillrättavisning?

Det bästa rådet är kanske att söka Andens vägledning. Be om hur du ska handskas med olämpligt tal. Men var beredd på att lyda. Ibland är det rätta svaret inte det enklaste svaret eller det svar du vill ha. □

Du kan bidra till FRÅGOR OCH SVAR genom att besvara nedanstående fråga. Svaren ska vara oss tillhanda senast den 1 april 2002. Adressen är QUESTIONS AND ANSWERS 04/02, Liahona, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; eller skicka e-post till CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Skriv på maskin eller texta tydligt på ditt eget språk. För att ditt svar ska beaktas, måste du uppgi fullständigt namn, adress, församling och stav (eller gren och distrikt). Bifoga om möjligt ett foto av dig. Detta foto returneras inte. Vi publicerar ett representativt urval av svaren.

FRÅGA: Mina kamrater har svårt att förstå varför jag följer kyskhetslagen. Hur kan jag få dem att förstå vad Herren har sagt om detta känsliga ämne?

Ingen utom Ivette brydde sig om vad jag sade. När andra sade något olämpligt, sade hon alltid: "Gå någon annanstans." Ibland följde hon med mig. Senare fick hon undervisning av heltidsmissionärerna.

*Suamny Milagros Cedano de Franco,
Villa Canales gren,
Guatemala City, Villa
Hermosa stav i Guatemala*

En gång i skolan kunde jag helt enkelt inte hålla tyst. Jag frågade mina klasskamrater vänligt om de kunde tala om något annat. När de vägrade gick jag min väg. Det fick jag göra varje rast. Senare började de visa mer hänsyn och till och med intresse. Jag berättade för dem vad kyrkan betydde för mig. Numera pratar mina klasskamrater inte om sådant som är olämpligt när jag är med dem.

*Berendina Jantje
Wachtmeester,
Apeldoorns församling,
Apeldoorns stav i
Nederländerna*

När profeten Joseph Smith satt i fängelse och var tvungen att lyssna på fängvaktarnas ohyggliga berättelser, talade han med en sådan kraft att de bad honom om förlåtelse. Han hade modet att göra det rätta.

*Giuliana Oliveira Giustiana,
Barão Geraldo församling,
Castelo stav i Campinas,
Brasilien*

Vi måste vara kärleksfulla mot våra kamrater och tala med dem om evangeliets lära. Om vi gör det kan vi hjälpa dem att tänka på annat än olämpliga saker.

*Pouono Lameko,
Fasitoo Uta församling,
Upolu Faleasi'u stav i Samoa*

I skolan har vi stora möjligheter att låta vårt exempel lysa (se Matteus 5:16). När våra vänner och klasskamrater kommer med råa skämt kan vi försiktigt leda över samtalet på något annat. Kanske kommer somliga att göra sig lustiga över vår tro, men det kan finnas andra som söker efter en förebild.

*Federico Malara,
Alessandria gren,
Vercelli distrikt i Italien*

Vi kan be våra klasskamrater att byta samtalsämne. Om de vägrar, kan vi gå till andra som vill tala om upplyftande saker. Att ha många kamrater i skolan är inte lika viktigt som att leva efter evangeliets normer.

*Caterina Trujillo,
Coconut Creeks församling,
Pompano Beach stav i Florida*

Om de pratar om sådant som är olämpligt frågar jag mig själv vad Jesus Kristus skulle vilja att jag

gjorde. Sedan bär jag vittnesbörd om välsignelsen av att leva efter evangeliet. Jag vet att vi blir välsignade om vi inte skäms för Jesu Kristi evangelium.

*Sery Jean Claude Appolinaire,
Toit Rouge församling,
Abidjans stav på
Elfenbenskusten*

Det var svårt på gymnasiet på grund av mina kamraters språk och uppförande. Ofta gick jag ut i korridoren för att slippa höra deras samtal. Jag fastade och bad min himmelske Fader att påverka deras hjärtan så att mina klasskamrater skulle respektera mig. Och så blev det också till slut. När någon började tala om olämpliga saker, sade de: "Sluta! Jezabel är här." De började respektera mina normer och jag kunde ge två av dem var sin Mormons bok.

*Jezabel Dana Álvarez,
Mayoraz församling,
Santa Fe norra stav i Argentina*

Profeten har gett oss rådet att inte vara självgoda gentemot dem som inte tillhör vår tro. I de allra flesta diskussioner finns det positiva saker vi kan bygga på för att dela med oss av evangeliets sanningar.

*Kenny Richard Ojulari,
Ademuleguns gren,
Nigeriamissionen Lagos □*

Mer än ord

Jag satt i vardagsrummet en lördag med det 20:e kapitlet av Läran och förbundet uppslaget. Medan jag långsamt läste sakramentsbönerna i verserna 77 och 79 strök jag under alla ord som kunde vara svåra att uttala.

Jag var en av de äldre prästerna i församlingen och jag antar att ordalydelsen i de där bönerna hade blivit en naturlig del av mig. Jag försökte alltid att läsa orden långsamt och tydligt för att hjälpa till att bevara en vördnadsfull anda under sakramentet. Men när rådgivande till prästernas kворum bad mig hjälpa vår nyaste kворummedlem Matt att förbereda sig för att välsigna sakramentet för första gången, undrade jag om han skulle kunna ta sig igenom sakramentsbönen.

Jag hade känt Matt ända sedan jag var nio och min familj flyttade in i huset bredvid hans. Matt som har Downs syndrom var ungefär lika gammal som jag. Vi blev goda vänner. Under årens lopp var jag glad över att se Matt få aronska prästadömet, spela med i basketbollag i kyrkan och delta i

scouting och andra aktiviteter. Men eftersom Matt hade svårt att uttala ord undrade jag om han skulle kunna utföra detta prästadömsuppdag.

Matt hade ett stort leende på läpparna när han kom hem till mig för att öva på bönerna.

"Har du hört att min bror kommer hem nästa vecka?" sade han. "Det är så spännande!"

"Vad roligt, Matt!" sade jag och insåg att han skulle välsigna sakramentet vid samma möte som hans bror skulle berätta om sin mission. Alla hans släktingar skulle vara där. Jag visste att det skulle vara en viktig dag för Matt och hans familj och ville att allt skulle gå väl.

Medan vi kämpade oss igenom orden i bönerna gjorde Matts beslutsamhet att lära sig att utföra prästadömsförordningen djupt intryck på mig. Vi läste bönerna flera gånger och koncentrerade oss på de ord som jag hade strukit under. När vi var färdiga hade Matt gjort stora framsteg och kunde läsa båda bönerna. Men jag kunde inte låta bli att undra om de som inte kände honom skulle förstå vad han sade.

En vecka senare satt vi tillsammans vid sakramentsbordet. Jag kände mig lätt obehaglig till mods. Matts familj och släktingar satt och såg förväntansfullt och uppmuntrande på honom från de första bänkraderna. Matt log glatt mot dem. Han verkade inte alls så nervös som jag var. Vi hade övat på bönerna dagen innan och jag hade förklarat för honom hur han skulle bryta brödet och ge brickorna till diakonerna. Det hade tyckts som om han hade begripit allt, men jag var orolig för att jag hade glömt någonting eller att han inte skulle komma ihåg alla detaljer.

När det blev dags att sjunga sakramentspsalmen ställde

vi oss upp och började bryta brödet. Matt bröt sina skivor högtidligt i lika stora bitar och fördelade dem över brickan. Han höll ett öga på mig för att veta när han skulle sätta sig ner igen.

"Nu ska vi knäfalla", viskade jag till Matt när psalmen var färdig. Vi föll på knä och Matt började läsa varje ord i brödbönen omsorgsfullt och betänksamt. Trots att vi hade övat så intensivt insåg jag att de flesta i församlingen inte skulle förstå vad han sade. Men ändå när han höll bönen kände jag hur Anden överväldigade mig och vittnade om betydelsen av den här viktiga förordningen. När Matt var färdig reste vi på oss och överlämnade brickorna till diakonerna.

När vi hade satt oss ner såg jag ut över församlingen där så många av Matts släkt och vänner satt. Många hade tårar i ögonen när de tog del av sakramentet den söndagen. Jag insåg att även om inte alla förstod orden, så hade de alla känt Anden och hade rörts av Matts önskan att tjäna.

Matt, som nu är äldste, fortsätter att tjäna andra. Han leder musiken och utser någon att inleda prästadömsmötet med bön. Han har verkat både som assisterande scoutledare och som stavsmisionär. Han går regelbundet till templet.

Varje gång jag slår upp Läran och förbunden 20 påminns jag om Matts beslutsamhet att tjäna oavsett handikapp. Matts exempel på att tjäna Frälsaren har hjälpt mig och många andra att göra det som sakramentsbönerna påminner oss om att göra: att "alltid minnas honom" (L&F 20:77). □

Peter B Gardner är medlem i Lakeviews första församling i Lakeviews stav i Orem i Utah.

"NI KOMMER ATT VARA SEGERRIKA"

Med hänvisning till den bibliska berättelsen om David och Goljat varnar president Gordon B Hinckley var och en av oss för de jättar som vi kommer att ställas inför i livet. Dessa jättar kan komma i form av den tilltagande ondskan i världen eller kan vara rent personliga utmaningar och svårigheter. I likhet med David är vi inte överlämnade åt oss själva att bemöta dessa jordiska prövningar. Gud är barmhärtig. Om vi tror på honom liksom David gjorde, kommer han att

överhopa oss med välsignelser. ☞ Vad det än är vi försöker besegra, kan vi be om Herrens hjälp. Det illustreras av följande berättelser. "Ni är ett Guds barn", skriver president Hinckley. "Ni har hans kraft inom er som stöd. Ni har rätt att vända er till Gud och be om hans beskydd ... Ni kommer att vara segerrika om ni håller stand och inte viker. Allteftersom åren går kommer ni att blicka tillbaka med tillfredsställelse på de strider som ni har vunnit i era liv" (se det här numret sidan 5).

.....

Pirayor eller inte

Ramiro Ruiz Ceja

När jag tjänade som missionär i Boliviamissionen Cochabamba skickades jag och min kamrat till Villamontes (nu en del av Boliviamissionen Santa Cruz), en avskilda belägen by i sydöstra Bolivia. Närmaste stad ligger nio mil bort. Eftersom det inte fanns någon dopfont där, döpte vi i den närlägnade Pilcomayofloden.

Vi hade framgång och hade rätt många dop i floden. Vi tyckte det

var en bra plats ända tills vi började höra rykten om att det skulle finnas pirayor där. Vi hade visserligen ingen större lust att stå upp till midjan i vatten som vimlade av blodtörstig fisk, men någon annan plats att utföra dessa viktiga förordningar hade vi nu inte. Vi ignorerade ryktena ända tills en medlem på orten fångade en piraya och visade den för oss. Fiskens vassa tänder skrämde oss. Men Herrens verk måste gå framåt

och vi litade på att han skulle beskydda oss.

Vid vårt nästa dop behövde vi hans beskydd, för årstidens regn hade gjort vattenståndet förrädisk högt. Floden var full av trädstammar, kvistar och annat bråte. Vi insåg att

Herrens verk måste gå framåt och vi litade på att han skulle beskydda oss när vi döpte i Pilcomayofloden.

vi måste finna en annan plats för våra dop.

Efter att ha letat i flera dagar beslöt vi oss till sist för att döpa i en medlems vattentank. Den var så liten att vi undrade om den skulle kunna rymma två personer. Men både undersökaren och prästadömsbäraren klev ner i tanken och undersökaren döptes genom nersänkning.

Veckan därpå hade vi ytterligare ett dop men vattentanken stod inte längre till vårt förfogande. Så vi förrättade dopet i ett betongkar. Än en gång klev undersökaren och prästadömsbäraren ner i den lilla provisoriska dopfunten. Pojken som döptes var tvungen att stå på knä för att kunna bli nersänkt.

Efter dopet började vi fundera över var vi skulle kunna förrätta framtida dop. Det brådsnade, för söndagen därpå skulle ytterligare tre personer döpas. Som tur var kunde vi åka till möteshuset i Yacuiba, till en distriktskonferens, och döpa dem där.

Vid doptjänsten sade vår missionspresident att vi tack vare kyrkans tillväxt i Villamontes skulle få en dopfunt. Vi var överlyckliga.

Våra upplevelser i Villamontes lärde oss att om vi är flitiga kommer Herren alltid att ge oss ett sätt att utföra det som han har bett oss att

göra. Pirayor eller inte, Herrens verk kommer alltid att gå framåt.

Ramiro Ruiz Ceja är medlem i College 44:e församling, Ricks College tredje stav i Idaho.

Något jag måste göra

Thaiz Martins Leal

En kväll i november 1999 efter vår hemafton när vi skulle gå och lägga oss, sade min mamma: "Glöm inte att det är fastesöndag nu på söndag."

Jag frågade henne om det var något särskilt som vi skulle fasta för i familjen.

"Det vet jag inte än", sade hon.

Plötsligt kände jag mig manad att fasta och be som en förberedelse för att ta emot min patriarkaliska välsignelse.

Klockan tio låg jag fortfarande vakent. Jag klev ur sängen och gick till mina föräldrars rum. Jag kände att det var någonting jag skulle göra den kvällen. Mamma sade att jag kunde läsa en stund och att hon skulle komma och släcka ljuset. Jag gick tillbaka till sovrummet, plockade upp en skolbok och började läsa. Jag fann upplysningar som jag behövde för en uppgift som skulle lämnas in dagen därpå, sådant som jag inte hade sett i någon annan bok.

Klockan hann bli elva innan jag var färdig. Jag lade boken och min

uppgift på skrivbordet och gick och lade mig. Jag var trött men ändå orolig på något sätt. Jag lyfte på huvudet och lade märke till en skrynklig sida som stack fram ur en stapel med böcker. Det var första sidan av första presidentskapets budskap i novembernumret 1995 av *A Liahona* (portugisiska). Jag drog fram tidningen och började läsa "Tjåna Herren och motstå djävulen" av president James E. Faust, andre rådgivare i första presidentskapet. Den sista delen av artikeln hette "Fasta och bön".

Efter att ha läst artikeln lovade jag mig själv att jag skulle fasta och be för min patriarkaliska välsignelse. Sedan lade jag tidningen på skrivbordet och försökte somna — förgäves. Så jag plockade upp *A Liahona* igen, vände på bladet. "Mitt underverk" hette nästa artikel. Jag blev rörd när jag insåg att artikeln handlade om en ung flicka som fick sin patriarkaliska välsignelse. Hon sade att det var nödvändigt att fasta och be som en andlig förberedelse för den patriarkaliska välsignelsen.

Jag hade redan talat med min biskop om att jag ville få min patriarkaliska välsignelse. Han kände att jag skulle vänta. Efter att ha läst den unga kvinnans budskap förstod jag skälet till det svaret. Jag hade inte fastat eller ens bett om saken. Efter att ha läst färdigt artikeln föll jag på

knä och bad en brinnande bön till min himmelske Fader. För första gången i mitt liv kände jag den Helige Andens närvaro. Efter den bönen lade jag ifrån mig tidningen och kunde somna.

Jag bad och väntade ivrigt hela veckan. På söndagen fastade jag och gick till biskopen. Efter att ha hört om mina upplevelser, sade han: "Jag tror att du är redo för din patriarkaliska välsignelse." Det gjorde mig så glad att veta att Herren ville att jag skulle lära mig om fasta och bön, och att jag skulle förbereda mig andligt för min välsignelse.

Jag vet att Herren älskar oss. Han ger oss den patriarkaliska välsignelsen till vår vägledning.

Thaiz Martins Leal är medlem i Portão församling i Portão stad i Curitiba i Brasilien.

Han hjälpte oss börja på nytt

Gemma Omandac Taying

Min familj och jag döptes i General Santos i Filippinerna den 5 februari 1995. Vid den tidpunkten gick jag första året i high school och hade det bra på alla sätt och vis. Mina föräldrar såg till att jag hade det jag behövde och mer därtill. Jag gick på en privatskola. Min pappa arbetade på en ananasplantage och min mamma skötte vår motorsågfirma.

Kokospalmen som den anställde i vår firma fällde ramlade på en mycket dyr jeep. Ägaren var ursinnig och krävde full ersättning, men så mycket pengar hade vi inte.

Vi var sju i familjen. Fastän vi bodde långt från möteshuset var vi alltid där på söndagarna och andra möten.

En dag tog min pappa ledigt för att hjälpa min mamma i firman. Min mamma behövde följa med mina syskon och mig till skolan för att betala skolavgiften. Den dagen hade någon lejt en av våra anställda i firman till att sätta ner några kokospalmer. Min pappa skulle övervaka arbetet.

Medan vi var i skolan råkade en av kokospalmerna falla på en mycket dyr jeep. Min mamma skyndade sig till platsen där det hade hänt.

Jeepens ägare var ursinnig och krävde full ersättning för den förstörda bilen. Min mamma kände sig som om hennes värld hade rasat samman. Så mycket pengar hade vi inte. Min pappa ansökte om förtidspension, men den räckte inte för att täcka skadorna. Den anställde häktades. Våra motorsågar utmättes — liksom vårt hus, vår mark och våra ägodelar. På ett ögonblick hade vi förlorat allt vi ägde. Vår pappa övergav oss och lät oss ta följderna på egen hand.

Det var en svår tid för oss alla, men vi tappade aldrig vår tro och vårt hopp. Dagen då min mamma måste inställa sig inför rätten fastade vi alla och bad. Fastan och bönen styrkte henne.

Vi hade ingenting kvar, inte ens tak över huvudet, men Herren hjälpte oss. Ja, han hjälpte oss genom vår biskop, som lät oss bo i sitt hus.

Senare erbjöd en annan medlem oss att bo på sina ägor tills vi hade kommit på fötter igen.

När det nya skolåret började, bad jag om att min bror, syster och jag skulle kunna börja studera igen. Tack vare våra böner, vår tro och vårt hopp kunde vi komma tillbaka till vår gamla skola och detta trots att vi inte hade några pengar. Jag kände vår himmelske Faders kärlek mer än någonsin tidigare.

När vi har svårigheter hjälper oss vår himmelske Fader om vi förblir trofasta och fortsätter att be till honom och håller hans bud. Han hjälpte vår familj att börja på nytt och höll oss vid liv. Jag vet att om vi fortsätter att hålla buden, kommer han att fortsätta att välsigna oss.

Gemma Omandac Taying är medlem i Polomoloks församling i General Santos stav i Filippinerna.

"Ty när jag är svag, då är jag stark"

Garry Prudencio Fabros

Mitt handikapp har gjort livet svårt för mig. Ibland är jag nedstämd. Särskilt svårt var det i tonåren på grund av obehagliga fördomar mot mig. I maj 1989 när jag var 13 år avtog en skola i min hemstad min ansökan därför att jag var handikappad och måste sitta i rullstol. I den skola jag kom in på gav

en av lärarna mig ett dåligt betyg. Jag kände att det var på grund av mitt handikapp.

På den tiden visste jag inte hur jag skulle acceptera sådana otrevliga upplevelser. Inte heller visste jag hur jag skulle tacka min himmelske Fader för allt de lärde mig. Men genom bön och skriftstudier har jag upptäckt att jag kan vara tacksam också för de här bedrövelserna och samtidigt vara vänlig mot dem som förkastar mig och gör mig nedstämd.

När jag läste aposteln Paulus ord i Andra Korinthierbrevet 12:7–10, upptäckte jag att han jämförde sina egna motgångar med "en ängel från Satan som misshandlar mig". Han bad Herren att den skulle lämna honom i fred, men fick svaret: "Min nåd är allt du behöver." Ja, i svagheten blir kraften störst."

Under åren som har gått har jag känt min Frälsares uppmuntran. Det har fått mig att inse hur hans förmåga överstiger mitt handikapp.

Den 27 mars 1993 gick jag ut high school med hedersomnämnannde. Vår borgmästare erbjöd mig arbete i stadshuset. Medan jag arbetade där kunde jag avsluta en kurs i journalistik.

Det kommer aldrig att vara lätt att umgås med handikapp och lidande. Men jag vet att jag genom tro och beslutsamhet och Herrens inspiration

kan säga som apostel Paulus sade: "När jag är svag, då är jag stark" (2 Kor 12:10).

Garry Prudencio Fabros är medlem i Mandaluyongs första församling i Makati stav i Filippinerna.

Jag bad Gud att röra vid min mammas hjärta

Adilson José Horta

En oktoberdag 1992 när jag var på väg hem från skolan i Kap Verde, lade jag märke till två unga män i vit skjorta och slips. Jag bestämde mig för att prata med dem. Medan vi talade med varandra kände jag hur de utstrålade kärlek. De talade om för mig vad de hette och vad deras kyrka hette: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Sedan visade de mig fotografier av sina familjer. De sade att de gärna ville besöka mig och min familj.

När de kom hem till oss var min mamma visserligen vänlig mot dem, men hon var inte intresserad av att höra deras budskap. Men jag njöt av lektionerna, den ena tycktes bättre än den andra. Vittnesbördet om profeten Joseph Smith och nyheten om det återupprättade evangeliet var det mest förunderliga jag någonsin hade hört. Mitt hjärta genomgick en förvandling. Så småningom förde missionärerna dopet på tal. Min

mamma tyckte inte om min önskan att gå med i kyrkan och sade nej.

Jag fortsatte att undersöka kyrkan och gick till alla möten och aktiviteter. Men jag var också lydig mot min mamma. Vid flera tillfällen förklarade missionärerna för henne hur viktigt det var för mig att bli döpt, utan att hon därför ändrade sin uppfattning.

En dag på sakramentsmötet talade en kvinnlig missionär om bönen. Hennes ord rörde mig djupt, och när jag hade kommit hem tänkte jag intensivt på det hon hade sagt. Påverkad av den Helige Anden beslutade jag mig för att be. Jag gick ut på verandan och började be högt till min himmelske Fader. I en brinnande bön

sade jag att jag ville bli medlem i hans kyrka och bad honom att han skulle röra vid min mammas hjärta så att hon skulle tillåta mig att bli döpt.

Den bönen ska jag aldrig glömma. Jag gick in i huset och förde dopet på tal. Utan att komma med invändningar sade hon: "Om det är det du vill, har du mitt tillstånd." I mitt hjärta lovade jag och prisade Gud. Jag visste utan tvivel att han hade hört och besvarat min bön.

Jag döptes den 13 februari 1993 på ön São Tiago. Ett år senare och efter många brinnande böner döpte

Efter att ha bett gick jag in i huset till min mamma och förde dopet på tal.

jag två släktingar, min faster Edna och min moster Ana. I juni 1994 fick jag en av mitt livs största välsignelser: jag döpte min mamma.

Vår himmelske Fader är god och kärleksfull. Han besvarar alltid våra böner på bästa sätt för oss. □

Adilson José Horta är medlem i Praias första gren i Praias distrikt i Kap Verde.

Harold B Lee

Mästerläraren

Breck England

Kyrkans elfte president lär oss genom sitt exempel att vända oss till Herren och skrifterna för svar på våra frågor.

I april 1970 såg president Harold B Lee tillsammans med resten av världen hur man försökte få *Apollo 13*, som gjorts obrukbar av en explosion, att återvända från rymden med tre astronauter. "Det tycktes som om hela världen bad om ett enda resultat: att de tre modiga männen skulle återvända i säkerhet", sade president Lee och gjorde en viktig evangelielektion av detta: "Dessa tre mäns säkerhet var nu beroende av ... att de obetingat följde varje instruktion från teknikerna ... annars kunde [rymdskeppet] ha missat jorden med tusentals kilometer."

President Lee, som var en mästerlig lärare, drog en parallell mellan denna dramatiska händelse och vikten av att följa och lyda vår himmelske Fader, för att kunna återvända till hans närhet. President Lee sade: "Bara om ni är villiga att lyssna och lyda, som astronauterna på [*Apollo 13*] gjorde, kan ni och hela ert hushåll ledas till trygghet och säkerhet på Herrens eget sätt."¹ Denna betoning av vikten att följa den trånga och smala stigen som ett sätt att få evigt liv, var ett av president Lees huvudteman. Hans livsverk var att ledsaga andra på den vägen.

Som kyrkans elfte president verkade president Lee bara i 17 månader, från juli 1972 till december 1973, men hans inflytande kom att sträcka sig långt bortom denna korta tid. Han hade överinseende över kyrkans första allmänna välfärdsprogram på 1930-talet, verkade som medlem i de tolv apostlarnas kворum i 31 år och ledde en enorm sats-

ning på 1960-talet på att samordna verksamheten i kyrkans olika avdelningar, biorganisationer och organ med prästadömet. Avsikten var att stärka och stödja hem och familj i strävan att uppnå det eviga livets gudomliga mål. Genom detta blev han också ryktbar som skriftstuderande och evangelielärare.

Harold B Lees lärdomar är melkisedekska prästadörets och Hjälpföreningens studiekurs för år 2002, den tredje boken i serien *Kyrkans presidenters lärdomar*.

LYSSNAR EFTER ANDEN

Harold Bingham Lee föddes den 28 mars 1899 i Clifton i Idaho. Han var son till Samuel Marion och Louisa Emeline Bingham Lee. Clifton var ett litet jordbrukssamhälle med en lanthandel och grusväg i en dal med ren luft och rent vatten. Kanske var det friden där som hjälpte den unge pojken att ställa in sitt öra efter den milda och stilla röst som skulle leda honom under hela livet. Han skötte trädgården och fruktträdgården, mjölkade kor och lärde sig att spela piano.²

Tack vare att hans far var biskop fick den unge Harold bevitna kyrkans välfärdsprogram i verksamhet. "Då som nu var det biskopens ansvar att ha omsorg om de behövande", skrev president Gordon B Hinckley, en nära vän. "Biskop Lee drev sitt eget förrådshus, och förnödenheterna kom från hans eget skafferier. På kvällarna kunde familjen se honom ta en mjölsäck, de visste inte vart, för

Vänster: Unge Harold lär sig att lyssna på och lyda Herrens röst. Ovan: Harold B Lee vid 5 års ålder (vänster) och i 30-årsåldern (höger) när han var medlem i stadsfullmäktige i Salt Lake City.

tystnadsplikten angående nödlidande måste iakttas på det strängaste.”³

Något han upplevde när han var ute med sin far lärde den unge Harold vad det vill säga att lyssna på Herrens röst. ”Jag var kanske omkring tio — kanske elva — år gammal ... [när jag en dag] försökte hålla mig sysselsatt tills min far var redo att gå hem. På andra sidan staketet där vi befann oss fanns några fallfärdiga skjul som drog till sig uppmärksamheten från en nyfiken, äventyrslysten gosse som jag. Jag började klättra över staketet och hörde då en röst: ‘Gå inte över dit!’ Rösten kallade mig vid namn. Jag vände mig om och tittade på far för att se om han talade till mig, men han var långt borta på andra sidan fältet. Det fanns ingen annan inom synhåll. Jag insåg då, som barn, att det fanns personer som jag inte kunde se, och jag hade hört en röst. Och när jag alltsedan dess

hör och läser berättelser om profeten Joseph Smith, vet också jag vad det innebär att höra en röst.”⁴

Denna upplevelse av den Helige Andens vaktsamma omsorg lärde Harold att en trygg färd till vår himmelske Faders rike är beroende av vår villighet att lyssna på och lyda den rösten. ”Jag har lärt mig något om vad Anden har undervisat om”, skrev han senare, ”och jag vet nu att ... Israels folk endast kan vara tryggt om de håller buden och lever på ett sådant sätt att de kan åtnjuta Herrens helige andes närvaro, hjälp, tröst och vägledning.”⁵

Harold gick i kyrkans high school i Preston i Idaho, två och en halv mil från Clifton. En av hans klasskamrater var Ezra Taft Benson (1899–1994) som blev kyrkans trettonde president. Han bodde i det närbelägna Whitney. Harold spelade trombon i skolorkestern. Efter att ha gått ut high school började han studera på Albions normalskola i Albion i Idaho för att bli lärare. Han började undervisa när han var sjutton. Ett år senare blev han rektor vid en skola i Oxford i Idaho. Vid 21 års ålder var han missionär i Western States-missionen, där han presiderade över Denver-konferensen. Medan han verkade där mötte han Fern Lucinda Tanner, en missionär från Salt Lake City som av medarbetarna hade namn om sig att vara intelligent, vacker och väl bevandrad iskrifterna.⁶ Efter missionen började han uppvakta henne. Och så småningom sålde han sin trombon för att köpa en förlovningsring. De gifte sig den 14 november

Ovan, vänster: Familjen Lee år 1941 när Harold B Lee kallades till de tolv apostlarnas kvorum (från vänster): syster Fern Tanner Lee, döttrarna Helen och Maurine och äldste Lee. Ovan, höger: Harold B Lee med sin andra hustru Freda Joan Jensen Lee.

1923 i Salt Lake-templet. De fick två döttrar, Maurine och Helen.

De bosatte sig i Salt Lake City, där broder Lee arbetade som lärare och hade ströjobb. "Jag sålde Nashbilar en sommar", sade han, "och arbetade senare på ZCMI:s matavdelning och på Bennett Gas & Oil Company."⁷ Slutligen blev han representant för Foundation Press, ett förlag som gav ut uppbyggelselitteratur. Han lämnade sin lärartjänst för att ansvara för försäljningen i västra USA.

I början av 30-talet verkade Harold B Lee som medlem i stadsfullmäktige i Salt Lake City. Han fick namn om sig att vara en duktig och ekonomisk administratör som redan under det första året han satt i stadsförvaltningen skar ner på utgifter samtidigt som han förbättrade samhällsservicen.⁸

I DE HELIGAS TJÄNST

Vid 31 års ålder kallades Harold B Lee till stavspresident i Pioneers stav i Salt Lake City, den yngste stavspresidenten i kyrkan på den tiden. Året var 1930. Den världsomfattande depressionen hade börjat. Mer än 4 800 av de 7 300 medlemmarna i Pioneers stav behövde bistånd. President Lee tillbringade många timmar med

att söka Herrens hjälp för att få veta vad han skulle göra. Han följde den inspiration han fick och etablerade ett förrådshus i staven med sin fars församlingsförrådshus i Clifton som förebild. Han försåg arbetslösa med arbete, bland annat i stavens stora handelsträdgård och med att bygga en sporthall åt staven.⁹

Första presidentskapet var imponerade av president Lees ledarskap och bad honom en morgon år 1935 att leda en ny välfärdsrörelse, för att göra kyrkan i stånd att ta hand om dess egna behovande i det förtvivlade ekonomiska läget.

Han vände sig genast till Herren för att få vägledning: "Lite senare körde jag bilen ... upp till City Creek Canyon till något som då kallades Rotary Park, och där i min ensamhet uppsände jag en av de mest ödmjuka böckerna i mitt liv. ...

Då jag föll på knä, vädjade jag: 'Vilken slags organisation ska vi använda för att åstadkomma det som första presidentskapet har avsett?' Och då kom det till mig denna härliga dag en av de mest underbara insikter om Guds prästadömes kraft. Det var som om något sade till mig: 'Det behövs inte någon ny organisation för att ta hand om detta folks behov. Allt som behövs är att låta Guds

prästadöme verka. Det finns inget annat som ni behöver som ersättning.”¹⁰

Snart började man driva stavslantbruk, byggde fabriker och förrådshus. Och behövande medlemmar sattes i arbete under prästadömet ledning — allt en direkt följd av den insikt som Harold B Lee fick genom Anden.

ETT VITNE OM KRISTUS

Den 6 april 1941, efter att ha lett välfärdsprogrammet i sex år, kallades Harold B Lee som medlem i de tolv apostlarnas kворum. På tal om de ”djupsinniga predikningar”

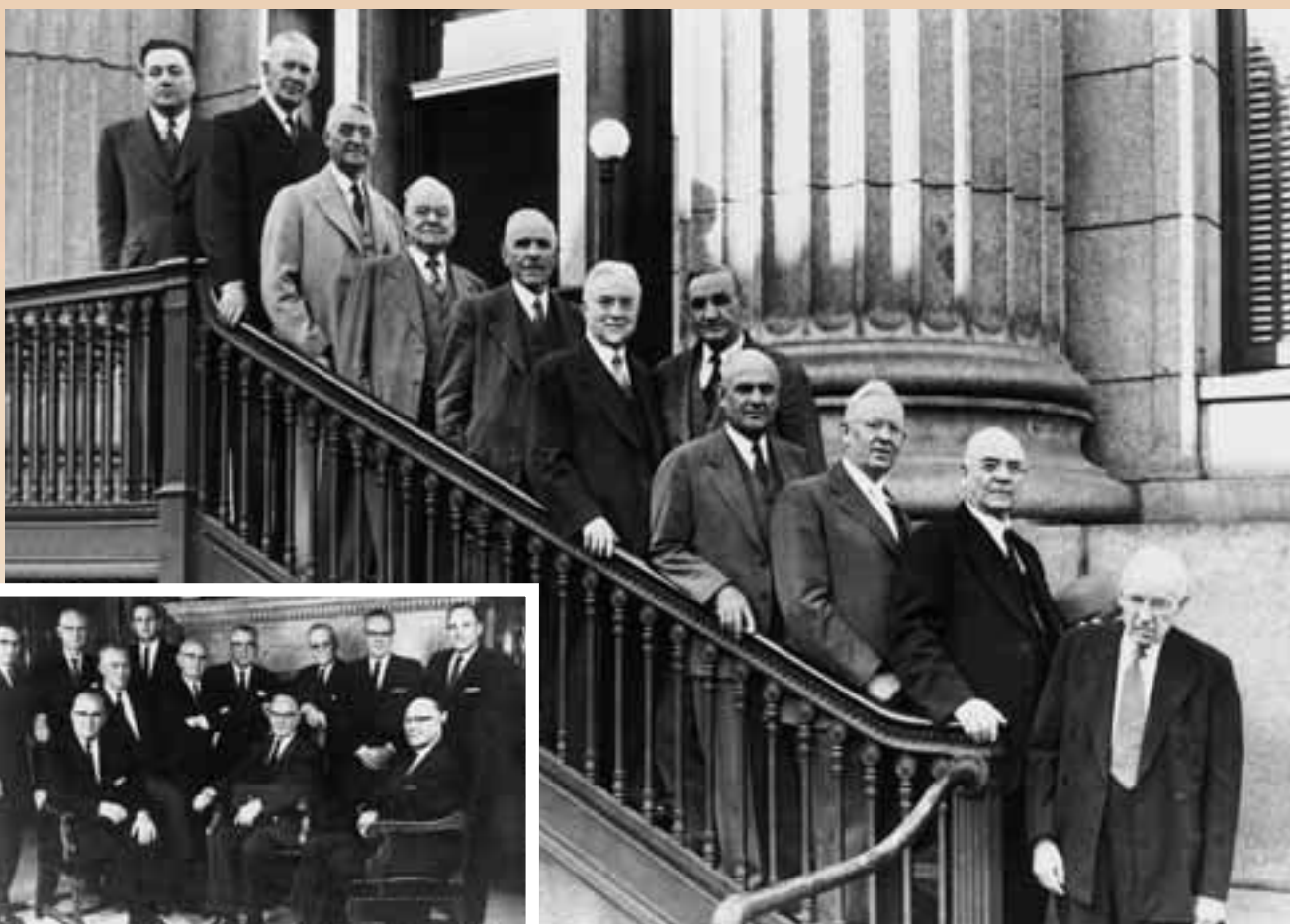
Överst: Biskopens förrådshus i Pioneer- och Salt Lake-stavarna omkring 1933. Harold B Lee verkade som president i Pioneer-staven. Infällt: äldste Lee (vänster) inspekterar 1949 Beehive Clothing Mills tillsammans med kyrkans president George Albert Smith, äldste Marion G Romney, assistent till de tolv apostlarnas kворum och andra. Nedan: Harold B Lee etablerade ett förrådshus i staven med sin fars församlingsförrådshus som förebild.

han höll som apostel, säger hans dotter Helen att ”han inte förskönade” utan var rakt på sak. Lydnad och skrifterna var hans ämnen. Han var otroligt öppen. Han lät oss se in i sitt hjärta, lät oss veta vad han kände. Han delade med sig av sig själv. Hans predikningar var en vacker förenig av skriftställen och berättelser som illustrerade hans ämne. Han talade aldrig om oväsentligheter.”¹¹

I skrifterna fann han de resurser han behövde för att vägleda andra. ”Allt vi undervisar om i denna kyrka”, sade han, ”bör grunda sig på skrifterna. ... Vi bör välja våra ämnen ur skrifterna. Om vi vill bedöma sanningen, bör vi bedöma den efter de fyra standardverkens måttstock, oavsett vem det är som skriver.”¹²

I många år träffade äldste Lee nyligen kallade missionärer i övre rummet av Salt Lake-templet för att besvara deras frågor. Tusentals kommer ihåg

dessa möten och hur han höll sig till skrifterna. Han brukade avsluta med att säga: "Jag vill att ni ska lägga märke till att alla de svar jag gav er, hämtade jag ur skrifterna. Jag skulle inte våga hämta ett svar på era frågor från något annat ställe än ur skrifterna eller ur de uttalanden som en kyrkans president har gjort."¹³

LEDER FAMILJEN

I sitt hem levde Harold B Lee efter det råd som han kom att bli bekant för mot slutet av sitt liv: "Det viktigaste arbete ni någonsin kommer att uträtta för Herren, sker inom ert eget hems väggar."¹⁴ När hans döttrar kom med frågor om evangeliet, svarade han: "Ta fram skrifterna, flickor, och låt oss se vad Herren har att säga om saken." Därefter undervisade han dem direkt ur skrifterna. Hans dotter Helen Lee Goates säger: "Senare kom jag att inse att han ... gav oss ett underbart tillfälle att få nyttiga

Överst: Medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum år 1942: Harold B Lee, Sylvester Q Cannon, Albert E Bowen, Charles A Callis, Joseph F Merrill, John A Widtsoe, Richard R Lyman, Steven L Richards, Joseph Fielding Smith, George F Richards och Rudger Clawson. Frånvarande: George Albert Smith. Infällt: År 1965 (från vänster): Gordon B Hinckley, Delbert L Stapley, Ezra Taft Benson, Mark E Petersen, Thomas S Monson, Spencer W Kimball, Harold B Lee, Joseph Fielding Smith, Marion G Romney, Richard L Evans, LeGrand Richards och Howard W Hunter.

lärdomar. Han lärde oss att först av allt vända oss till skrifterna för att få svar."¹⁵

Helen minns deras familjeböner. "Vår kvällsritual började med att vi fyra föll på knä tillsammans i vardagsrummet och höll bönen. Sedan bar pappa oss till

sängen så att vi inte skulle behöva gå på det kalla golvet.”¹⁶

Den stillhet som rådde i familjen Lees hem var till stor del ett resultat av Fern Tanner Lees hängivenhet. Helen säger: ”Far var aktiv, en beslutsfattare. Mor såg det som sin uppgift att bevara en fridfull atmosfär. Han var en of-fentlig person, så hon skapade en oas i hemmet undan allt det där. Här fann han lugn och ro och kunde vila efter sina mödor. Den kärlek och stillhet som rådde i vårt hem kunde till stor del tillskrivas mors inflytande. Hon var mycket andlig och hade en känsla för det fina, för värme, kärlek och stillhet.” Men de hade också roligt tillsammans. ”Far lärde sig att spela pianomarscher ur minnet. Vi barn marscherade runt i vardagsrummet medan han spelade ‘Midnight Fire Alarm’ [Brandalarm vid midnatt] och såg hur pianot skakade när han spelade med stor förtjusning.”¹⁷

STÄRKER PRÄSTADÖMET

På 1960-talet gav president McKay äldste Lee i uppdrag att få till stånd en ”samordning” av kyrkans olika program kring de enkla principerna lydnad mot Gud och hemmets och familjens helgd. Strävan efter samordning kom att påverka varje medlem och beredde kyrkan dels på en explosionsartad tillväxt runt om i världen och dels på familjens tilltagande söderfall — två av kyrkans största utmaningar i vår tid. ”Generellt sett”, sade äldste Lee, ”innebär samordning ... att placera Guds prästadöme där Herren sade att det hör hemma — som det centrala och stommen i kyrkan och Guds rike — och att se till att de sista dagars heligas hem också har sin plats i den gudomliga planen att frälsa själar”.¹⁸

Samordningsprogrammet som leddes av äldste Lee åstadkom ett nytt hemundervisningsprogram, nya studiekurser som var inriktade på skrifterna, ett bättre

President Lee, förste rådgivare i första presidentskapet, tillsammans med kyrkans president Joseph Fielding Smith (mitten) och N Eldon Tanner, andre rådgivare i första presidentskapet (vänster) vid generalkonferensen.

överinseende av ungdomsprogrammen från prästadömetts sida och nya tidskrifter under generalauktoriternas ledning. Prästadömetts kvorum och kyrkans biorganisationer uppmanades att koncentrera sig på att stärka individen och familjen i kyrkan. Som ett led i detta återupplivades år 1965 familjens hemafton, ett program som hade införts 1915.

LÄR SIG AV PRÖVNINGAR

Äldste Lee utförde detta monumentala arbete vid en tidpunkt när han själv hade sorg. Hans egen älskade familj drabbades svårt när hans hustru dog i september 1962. Några år senare när han var på uppdrag i Stilla havet dog hans dotter Maurine plötsligt vid 40 års ålder. I sitt tal vid generalkonferensen efter dotterns död sade han: ”Allteftersom jag blir äldre börjar jag till någon liten del förstå hur Mästaren måste ha känt sig [i Getsemane]. I ett ensamt hotellrum 400 mil bort kanske också ni en dag ur djupet av er själ kommer att ropa ...: ‘Gode Gud, låt henne inte dö! Jag behöver henne — hennes familj behöver henne.’” Men det var inte meningen och äldste Lee sade: ”Gud give att ni och jag lär oss att lyda Guds vilja, om nödvändigt genom lidande.”¹⁹

Dessa prövningar förde äldste Harold B Lee närmare Herren: ”Var inte rädda för livets prövningar”, sade han många år senare vid en områdeskonferens i München. ”Ibland när ni provas riktigt hårt, kommer ni att vara närmare Herren än ni någonsin anar.”²⁰ Den 17 juni 1963 gifte sig äldste Lee med Freda Joan Jensen.

Första presidentskapet år 1972: president N Eldon Tanner, förste rådgivare, president Harold B Lee samt president Marion G Romney, andre rådgivare.

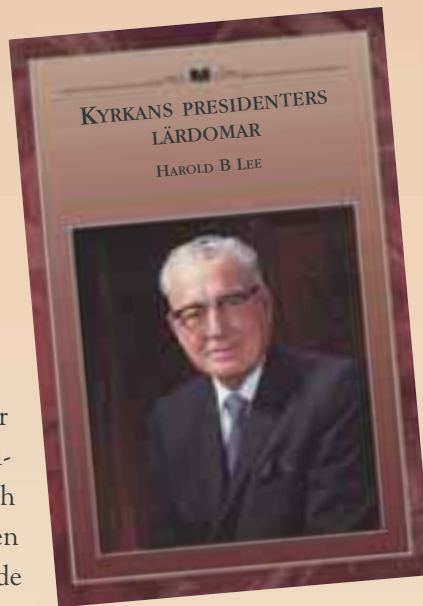
VITTNAR SOM KYRKANS PRESIDENT

År 1970 blev äldste Harold B Lee förste rådgivare till president Joseph Fielding Smith. Den 7 juli 1972 blev han kyrkans president. Tillfrågad om vilket hans budskap till kyrkan skulle bli, var hans betecknande svar: "Håll Guds bud, för däri ligger kyrkans och den enskilda personens trygghet. ... Det finns ingenting som jag kan säga som är ett kraftfullare eller viktigare budskap i vår tid."²¹

I sitt arbete på att samordna kyrkans verksamhet och som kyrkans president undervisade han om att varje ansträngning i kyrkan måste inriktas på att åvägabrunga "evigt liv för människan" (Moses 1:39). Vi måste "alltid hålla blicken fäst på det målet", sade han.²² Därför betonade han vikten av prästadömet missionsverksamhet

överallt i världen. "Jesu Kristi evangelium är inte bara för en kontinent eller ett segment av jorden", sade han. "Evangeliet är för varje själ som vandrar på jorden. De är alla Guds barn."²³

President Lee tog på allvar målet att föra evangeliets ljus till alla. Marjorie Pay Hinckley, hustru till president Gordon B Hinckley, minns ett tillfälle när hon och hennes make var tillsammans med president och syster Lee i England: "Det hade varit en dag fylld med aktiviteter: två konferenssessioner och en brasafton på kvällen. När vi återvände till hotellet omkring 21.30 var vi dödströtta och hungriga. Vi gick in i hotellets restaurang för att få något att äta. Dagen var över — vi kunde koppla av. Det var åtminstone vad jag trodde. I nästa ögonblick

stod servitrisen med pennan redo för att skriva ner vår beställning. President Lee tittade upp på henne och sade: 'Vilken kyrka tillhör du?' Dagen var inte över för honom. Han hade gett sig in på ett omvändelseföretag.

Innan måltiden var över hade han fått veta allt om denna unga kvinna. Hon hade förlorat sin make och var ensam och rädd. Hon lovade att träffa missionärerna och lära sig mer. Det var vackert att se kyrkans president praktisera det som han hade predikat om hela den dagen.”²⁴

Som kyrkans president förde president Lee sitt budskap och vittnesbörd om Herren Jesus Kristus tvärs över kontinenterna. Han reste tusentals kilometer på de Brittiska öarna, i Europa, Mexiko och Mellanöstern. Han presiderade vid de första områdeskonferenserna i Mexico City och München i Tyskland. Han besökte Jerusalem och njöt av att vandra i Frälsarens fotspår. ”År 1972 vandrade vi tillsammans i det heliga landet ...”, säger president Hinckley. ”Vid det heliga tillfället, med månskenet silande genom olivträdens bladverk [vid ett möte vid trädgårdsgraven], bar den som vi understödde som profet ett ödmjukt och lågmält vittnesbörd. Vi kände alla något himmelskt och jag såg den kvällen i president Lee en verkligt ödmjuk man som med ett barns tro och med en profets resning bar vittnesbörd om den levande realitet Herren Jesus Kristus är.”²⁵

Efter bara 538 dagar som kyrkans president dog president Lee av plötslig hjärtsvikt vid 74 års ålder. Hans bortgång chockade de sista dagars heliga, som hade räknat med att han skulle få vara kyrkans president i många år. I likhet med äldste Boyd K Packer, nu tillförordnad president i de tolv apostlarnas kvorum, var det många som

År 2002 kommer bröderna i melkisedekska prästadömet och systrarna i Hjälpföreningen att studera president Harold B Lees lärdomar.

brottades med förlusten av president Lee. ”Jag erkänner att jag i sömnlösa nätter bad och undrade varför. Varför togs president Lee ifrån oss just då vi behövde honom som bäst? Ingen var så förtrogen med och insatt i kyrkans program. Men genast kom friden. Ingen tvekan om saken: Herren leder verket.”²⁶

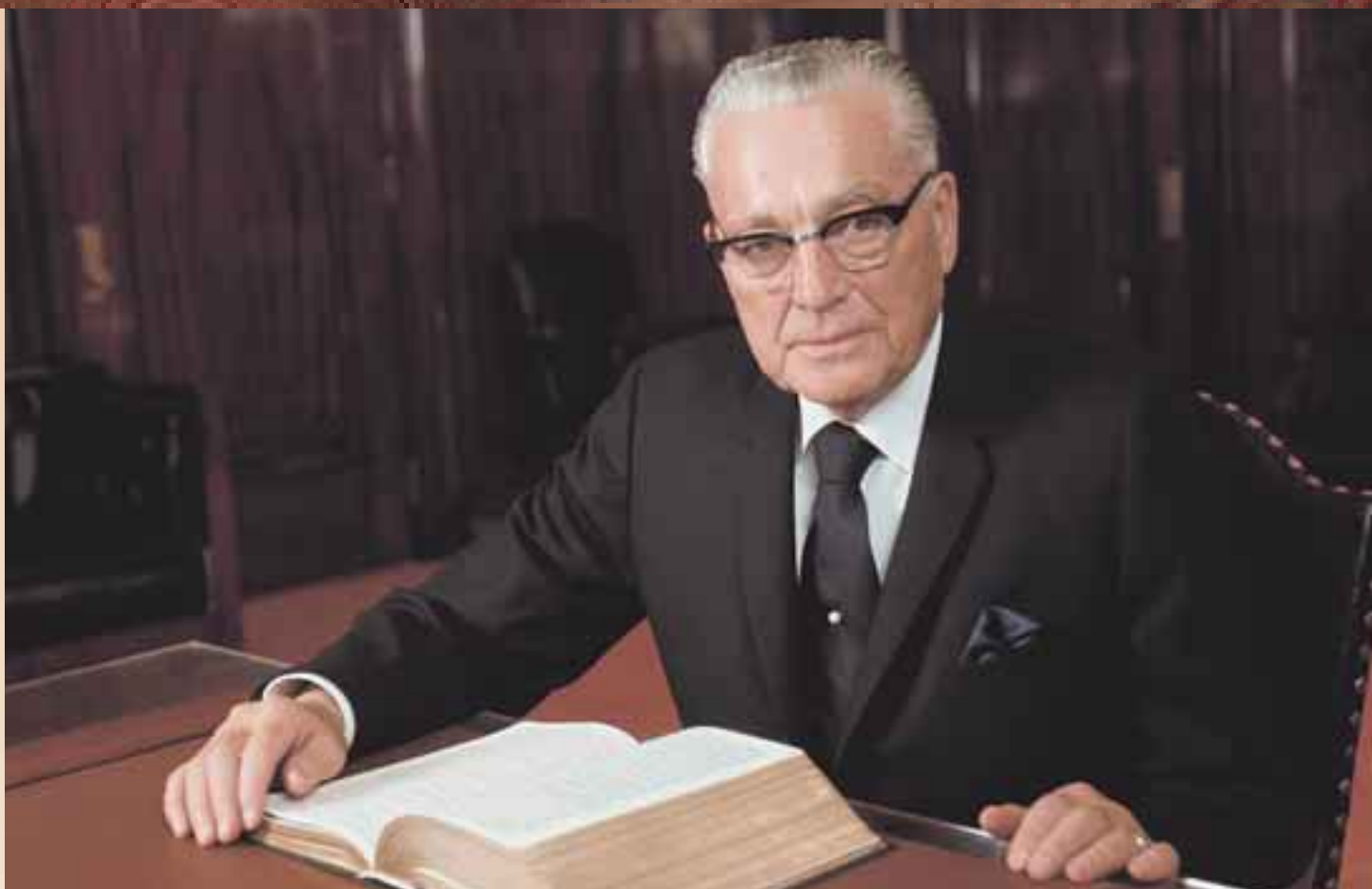
President Lees liv präglades av att han ständigt sökte och åtlodde Herren Jesu Kristi röst. Som Herrens profet vädjande han till de heliga och alla andra att göra likadant — att följa Herrens anvisningar liksom astronauterna ombord på det obrukbara *Apollo 13* följde anvisningarna från sina flygledare.

Alla sista dagars heliga familjer kommer att bli välsignade när de begrundar evangeliets principer och lärdomar i den här nya studievägledningen: *Kyrkans presidents lärdomar: Harold B Lee*. Med skrifterna som sitt rättesnöre undervisade denne Guds profet med kraft om ”den underbart uttänkta plan som, om vi följer den, skänker frälsning till varje själ”.²⁷ □

Breck England är medlem i Canyon Parks församling i Bountiful Centrala stav i Utah.

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidents lärdomar: Harold B Lee*, s 2.
2. Se L Brent Goates, *Harold B Lee: Prophet and Seer* (1985), s 37, 46.
3. Citerad i *Kyrkans presidents lärdomar*, s XIV.
4. *Kyrkans presidents lärdomar*, s 47.
5. I Conference Report, apr 1943, s 129.
6. Gordon B Hinckley, citerad i *Kyrkans presidents lärdomar*, s XV.
7. Citerad i Goates, *Harold B Lee*, s 86.

8. Se Goates, *Harold B Lee*, s 106–114.
9. Se Goates, *Harold B Lee*, s 94, 97–102.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 166.
11. Intervju med Helen Lee Goates, Salt Lake City i Utah, 9 dec 1998.
12. "Using the Scriptures in Our Church Assignments", *Improvement Era*, jan 1969, s 13.
13. *The Teachings of Harold B Lee*, sammanst av Clyde J Williams (1996), s 153–154.
14. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 134.
15. Citerad i Goates, *Harold B Lee*, s 122.
16. Citerad i Goates, *Harold B Lee*, s 117.
17. Intervju med Helen Lee Goates.
18. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 150.
19. I Conference Report, okt 1965, s 130–131.
20. I Conference Report, områdeskonferensen i München i Tyskland, 1973, s 114.
21. Se *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 35.
22. *The Teachings of Harold B Lee*, s 564.
23. Citerad i J M Heslop, "President Harold B Lee: Directs Church; Led by the Spirit", *Church News*, 15 jul 1972, s 4.
24. Citerad i *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 153.
25. Citerad i Goates, *Harold B Lee*, s 601.
26. "That All May Be Edified" (1982), s 130.
27. *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 2.

Lär er samtala med Gud

"Det viktigaste ni kan göra är att lära er samtala med Gud. Samtala med honom så som ni skulle samtala med er far, för han är er Fader, och han vill att ni ska samtala med honom. Han vill att ni ska utveckla öron som lyssnar när han ger er de Andens maningar som talar om för er vad ni ska göra. Om ni lär er att ge akt på de plötsliga ingivelser som kommer till era sinnen så finner ni att detta kommer att ske när ni som allra mest behöver det. Om ni utvecklar öron som hör dessa maningar så har ni lärt er att vandra i uppenbarelsens anda."

— President Harold B Lee (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B Lee*, s 55)

MIN DRÖ

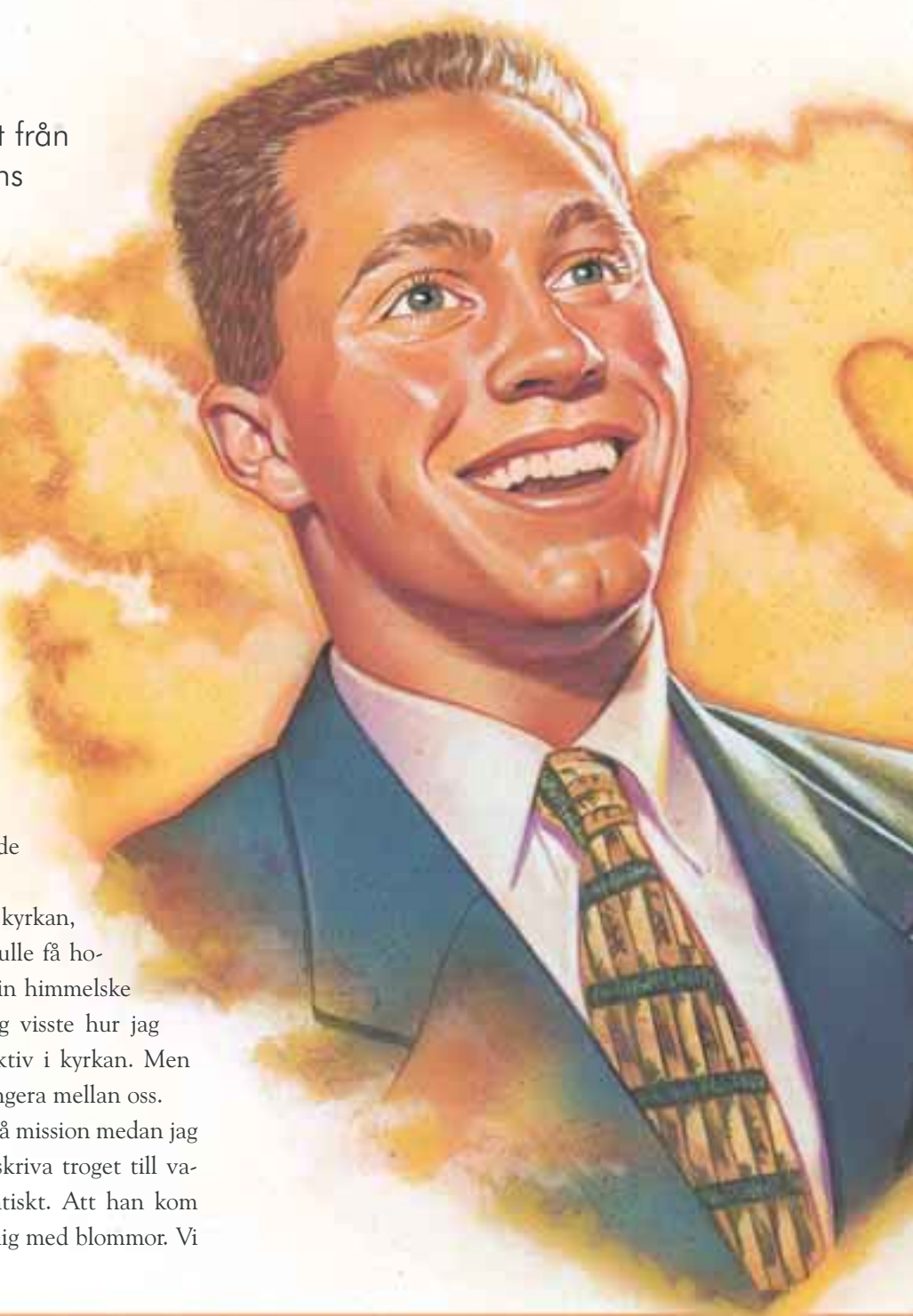
Han var perfekt — bortsett från hans dåliga vanor och hans negativa inställning. Jag visste att jag kunde få honom att ändra sig — om han bara lät mig få försöka.

Lara Bangerter
ILLUSTRATION ROGER MOTZKUS

Steve var 17 och lång och snygg och gick sista året i high school. Jag var två år yngre och vansinnigt kär i honom. Han tyckte om mig också och det var underbart. Vi sällskapade inte, det var jag för ung för. Och vi gick inte i samma skola. Men han ringde till mig ibland och två gånger i månaden träffade jag honom på stavsanser. Jag föreställde mig en evig romans med honom.

Steve var väl inte den aktivaste i kyrkan, men jag var helt säker på att jag skulle få honom på andra tankar. Jag bad att min himmelske Fader skulle inspirera mig så att jag visste hur jag skulle kunna hjälpa Steve att bli aktiv i kyrkan. Men mest av allt bad jag att det skulle fungera mellan oss.

Jag drömde om att han skulle gå på mission medan jag gjorde färdigt skolan. Att vi skulle skriva troget till varandra — allt skulle vara så romantiskt. Att han kom hem från mission och överraskade mig med blommor. Vi

MKILLE

skulle vara så förälskade. Han skulle gå på universitetet och överträffa sig själv. Vi skulle gifta oss i templet. Vi skulle vara så lyckliga. Det ville jag av allt mitt hjärta.

Tre månader senare kom Steve till en dans och luktade sprit. Det hade jag inte drömt om. Han sade att jag inte förstod honom. Han slutade ringa. Allt jag kunde göra var att gråta och be. Och det gjorde jag. I månader bad jag

att vår himmelske Fader skulle påverka Steve så att han gav mig ytterligare en chans. *Jag ska vara tolerantare, tänkte jag. Ha större förståelse. Tillsammans med mig kommer han att ändra sig.*

Ingen är fullkomlig, intalade jag mig själv. *Han behöver bara lite mer tid.* Mina böner var enträgna och fordrande. Jag gjorde allt annat än att lyssna på Anden för att få veta vad vår himmelske Fader ville.

Som tur var hörde Steve inte av sig mer. Senare, då jag fortfarande gick i high school, fick jag höra att Steves flickvän var med barn. De gifte sig men nu är de frångilda. Jag tycker synd om Steve men jag är också tacksam för att de böner jag bad när jag var 15 inte besvarades på det sätt jag ville. Jag är tacksam för att mitt liv blev som det blev — utan honom.

Jag var på mission och läste vid universitetet. Jag gifte mig i templet med en före detta missionär som är hundra gånger underbarare än någon man jag någonsin drömde om som tonåring. Till skillnad från Steve eller en del andra unga män som jag träffade behövde min make inte ändra på någonting för att jag skulle bli lycklig. Han var bra som han var.

I dag tackar jag min himmelske Fader för mina som jag trodde obesvarade böner. När jag var 15 år trodde jag att jag bad om något som var riktigt och rätt — men nu vet jag bättre. Jag är så tacksam för en kärleksfull himmelsk Fader som visste bättre och inte besvarade mina böner på det sätt som jag ville, även om jag på den tiden kände mig sårad. Han uppfyllde mina drömmar på ett mer storlaget sätt än jag någonsin trott var möjligt. □

Lara Bangerter är medlem i Gardens första församling i Gardens stav i Pleasant Grove i Utah.

Hur man använder *Liahona* februari 2002

DISKUSSIONSFÖRSLAG

■ "Att besegra jättarna i våra liv", sidan 2: President Gordon B Hinckley varnar oss för jättarna i våra liv — fördärvliga saker i världen som försöker dra ner och förstöra oss. Vilka vapen har ni till ert förfo-gande mot dessa jättar?

■ "Studera och undervisa ur Gamla testamentet", sidan 10: Äldste Henry B Eyring föreslår att vi omsorgsfullt läser Andra Nephi 25–33 som en förberedelse för att undervisa ur och studera Gamla testamen-tet. Hur tänker ni använda er av hans fyra förslag för att få ut det mes-ta av era studier av Gamla testamentet?

■ "Mer än ord", sidan 28: När ni lyssnar på sakramentsbönerna, ger ni då akt på orden? Ger ni också akt på den ljuva anda som åtföljer den här heliga förordningen? Begrundar ni syftet med sakramentet?

■ "Min nya kamrat", sidan LS10: Hur blir ni goda kamrater i familjen?

ÄMNEN I DETTA NUMMER

· Besökslärarverksamhet	18, 24
· Exempel	25
· Familjens hemafton	48
· Familjerelationer	LS4, LS10
· Frestelse	2
· Gamla testamentet	7, 10, LS8
· Gudomlig natur	24
· Handikapp	28, 30
· Helbrädagörelse	LS12, LS14
· Hemundervisning	6
· Hjälpföreningen	18, 36
· Jesus Kristus	LS8, LS12, LS14
· Missionsarbete	25, 30
· Mod	2
· Motgång	30
· Normer	25, 46
· Nya testamentet, berättelser ur	LS12, LS14
· Omvändelse (konvertering)	30
· Patriarkaliska välsignelser	30
· Pornografi	2
· Primär	LS4, LS6
· Profeter	7, 18, 36
· Prästadömet	36
· Sakramentet	28
· Skapelsen	LS8
· Skriftstudier	10, 18, 36
· Tempel och tempeltjänst	LS2, LS4, LS6
· Tro	30
· Undervisning	10, 48
· Vänskap	LS10
· Ärlighet	LS16

FOTOILLUSTRATION CRAIG DIMOND

KONFERENSPÄRLOR

Förra numret av *Liahona* innehöll talen från generalkonfe-rensens. Fanns det något särskilt budskap som påverkade ditt liv? Vilken nytta hade du av generalkonferensen?

Skicka tankar, berättelser och upplevelser till Blessings from Conference, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA, eller skicka e-post till CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Var vänlig uppge fullständigt namn, adress, telefonnummer och församling och stav (eller gren och distrikt).

Lilla Stjärnan

FÖR BARNEN I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA ■ FEBRUARI 2002

TEMPEL

Äldste David B Haight
i de tolv apostlarnas kворum

Tempel är de heligaste platserna för gudsdyrkan på jorden. Varje tempel är bokstavligen ett Herrens hus — en plats där han och hans Ande kan

vistas, dit han kan komma eller sända andra för att förläna prästadömsvälsignelser och ge uppenbarelsen till sitt folk.

Äldste John A Widtsoe (1872–1952) i de tolv apostlarnas kворum skrev: ”Jag tror att de som är så upptagna med arbetet på bondgården eller i affären, på kontoret eller i hushållet — med alla de sorger och bekymmer de har — kan lösa sina problem bättre och snabbare i Herrens hus än på någon annan plats ... för i de mest oväntade ögonblick, vare sig de är i eller utanför templet, kommer lösningarna till de problem som ansätter dem att ges som uppenbarelsen” (”Temple Worship”, *The Utah Genealogical and Historical Magazine*, apr 1921, s 63–64).

Man har i alla tider uppfört tempel som är byggda speciellt för Herren. Mose byggde ett tabernakel i ödemarken åt Israels barn. Salomo byggde ett magnifikt tempel i Jerusalem. Nephiterna byggde heliga tempel. Joseph Smith [1805–44] lät uppföra Herrens hus i Kirtland och Nauvoo, och efterföljande profeter har byggt tempel över hela världen. De har alla planerats och byggts med vägledning och uppenbarelse från Gud.

Judarna har sett fram emot att Elia ska återvända till jorden som profeten Malaki lovat. Varje vår firas påskhögtiden i många judiska hem, varvid en dörr lämnas öppen så att Elia kan komma in och delta i festen.

”Det var den tredje dagen i april 1836”, sade president Joseph Fielding Smith (1876–1972), ”som [det judiska folket] vid påskhögtiden öppnade dörrarna i sina hem så att Elia kunde komma in. [Men] samma dag kom verkligen Elia in — inte till judarnas hem ... utan till Herrens hus” (i Conference Report, apr 1936, s 75).

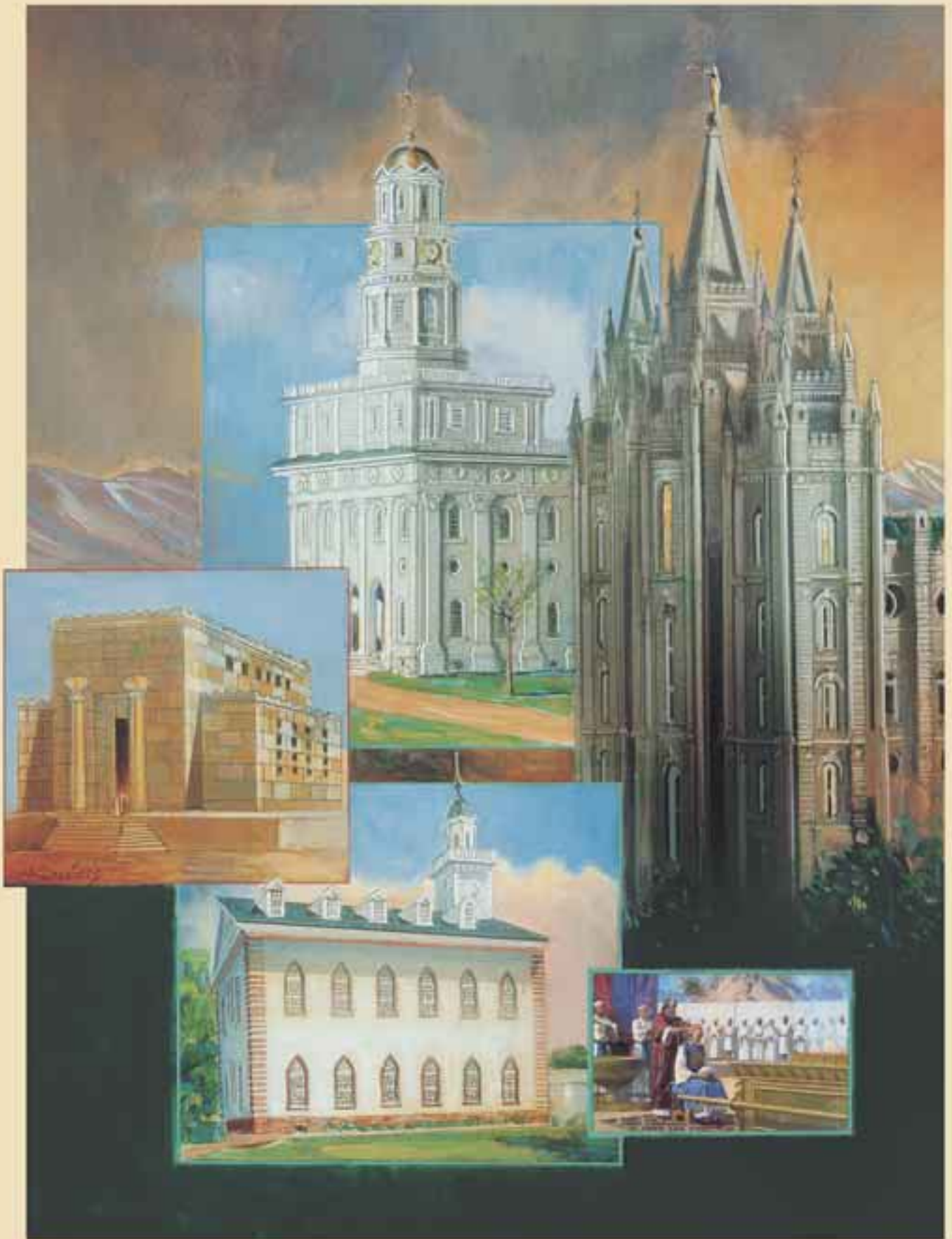
Herren uppenbarade sig för profeten Joseph i Kirtland och sade: ”Om mitt folk bygger mig ett hus i Herrens namn och icke tillåter något orent att inkomma däri ... skall min härlighet vila därpå,

ja, jag skall vara närvarande där, ty jag vill ingå däri, och alla de renhjärtade, som komma in där skola se Gud” (L&F 97:15–16).

Det är sant att några verkligen har sett Frälsaren där, men andra betydelser av ordet *se* visar oss att skriftstället också betyder att vi kan lära känna honom och bättre förstå hans verk när vi är i templet.

Profeten Joseph sade att huvudändamålet med judarnas eller Guds folks insamling i någon tidsålder, var att ”bygga ett hus till Herren, vari han kunde uppenbara för sitt folk förordningarna, som tillhöra hans hus och hans rikes härligheter samt undervisa folket om frälsningsplanen” (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 265). □

Bearbetning av ett tal hållet vid generalkonferensen i oktober 1990.

TILLSAMMANS FÖR EVIGT

Vicki F Matsumori

"Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen"
(Matteus 16:19).

Anna var ledsen. Mormor var på sjukhus och mamma hade gått för att hälsa på henne.

"Vad är du ledsen för, Anna?" frågade hennes äldre syster Marie.

"Kommer mormor att bli frisk?" frågade Anna.

"Det vet jag inte", svarade Marie.

"Varför är du inte ledsen? Tycker du inte om mormor?" frågade Anna.

"Naturligtvis tycker jag om henne", sade Marie. "Men även om hon dör kan vi vara tillsammans för evigt."

"Tillsammans för evigt ... jag trodde att det betydde att ingen av oss någonsin skulle dö", sade Anna.

Marie log. "Att vara tillsammans för evigt betyder att vi kan vara tillsammans som familj i vår himmelske Faders rike."

Anna suckade. "Jag förstår inte."

"Om en månad kommer jag och Lars att gifta oss", sade Marie. "Vet du var någonstans?"

"I templet", svarade Anna. "Det har ni planerat att göra i flera månader."

"Det har jag planerat att göra så länge jag minns", sade Marie. "I templet kommer vi att beseglas som evig familj. Mormor och morfar beseglades i templet och mamma och pappa också och därför är vi beseglade som familj också i nästa liv."

"Är det allt som behövs?" frågade Anna.

"Vi måste också försöka leva som en evig familj nu. Vi måste leva efter evangeliet och älska och hjälpa varandra."

"Jag är glad för att du är min syster för evigt", sade Anna.

"Jag också", svarade Marie.

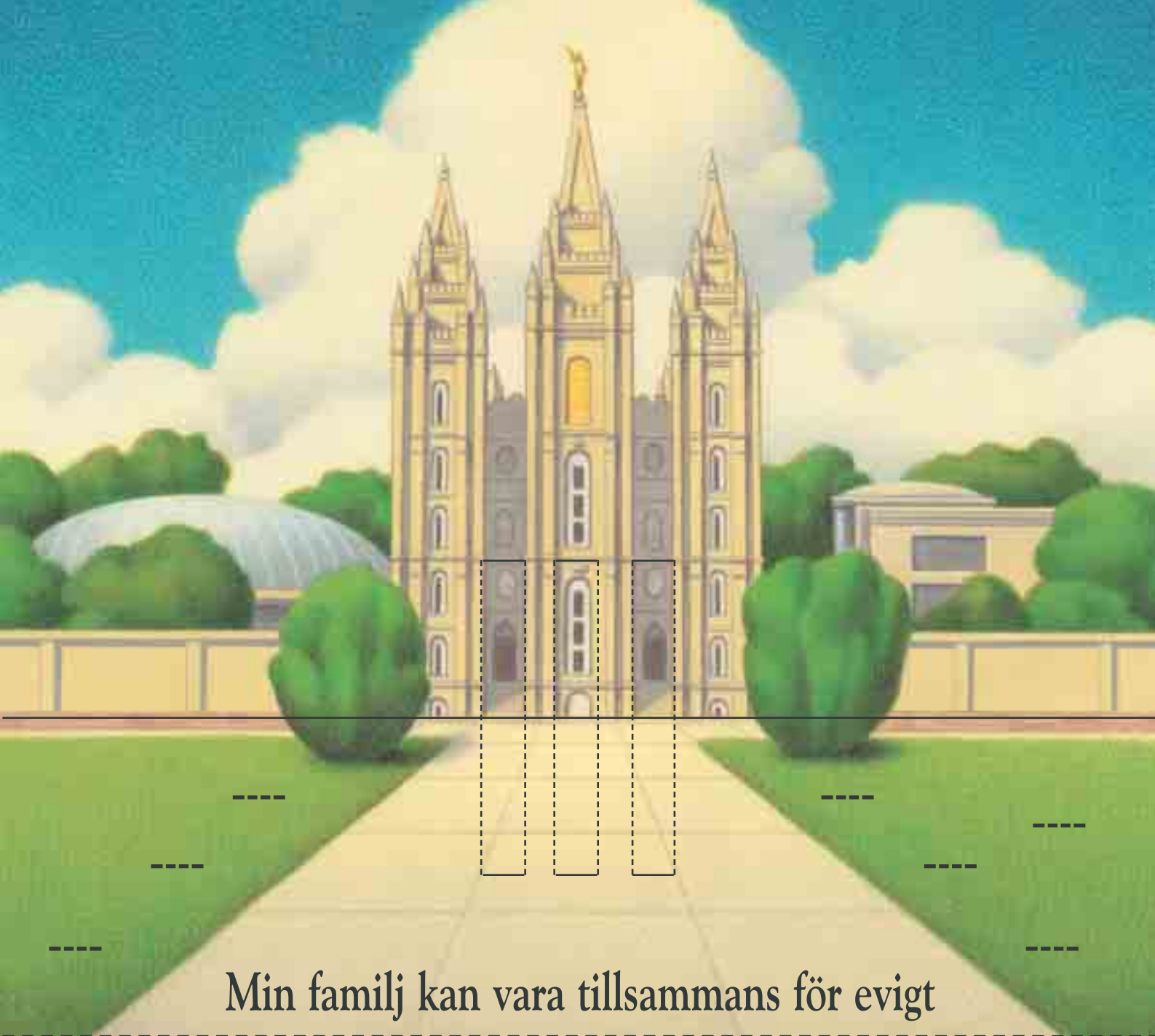
Anvisningar

Ta ut sidan 5 ur tidningen och limma fast den på styvt papper. Klipp bort tempelbakgrunden längs den streckade linjen. Klipp längs de streckade linjerna på och framför templet. Vik bakgrunden längs den heldragna linjen. Vik ut de tre flikarna du fick. Klipp ut familjefigurerna och limma fast dem på flikarna (se illustration). Klipp ut buskarna. Skriv på den tomma busken något som du kommer att göra för att förbereda dig för att gå till templet en dag. Tryck ner buskarna i skårorna på tempeltomten. De kommer att påminna dig om sådant som din familj kan göra för att få vara tillsammans för evigt.

Förslag till samlingsstunden

1. Dela upp barnen i fem grupper. Be varje grupp läsa ett av följande skriftställen: (1) Moses 5:2, 12; (2) Första Nephi 1:13; 2:1–4; (3) Mosiah 27:11–16; (4) Helaman 5:12–14; (5) Alma 56:47–48. Be grupperna diskutera hur föräldrarna i de här skriftställen hjälpte sina barn. Be varje grupp illustrera och presentera sitt skriftställe. Sjung sånger eller psalmer som har samband med varje skriftställe. Hjälpt barnen att förstå och lära sig utantill "Hedra din fader och din moder" (Andra Moseboken 20:12).

2. Förklara för barnen att de kan hjälpa sina familjer att vara tillsammans för evigt genom att vara förstående. Samtala om Salomo, som bad Gud om ett förstående hjärta (se Första Kungaboken 3:5, 9–12). Diskutera vad det innebär att ha ett förstående hjärta. Klipp ut flera pappershjärtan och skriv en situation på vart och ett av dem. Till exempel: (1) din bror har gjort illa sig i armen; (2) din mamma är sen med middagen därför att hon hjälpte en granne; (3) din kamrat vill leka med dig men du ser din pappa arbeta i trädgården. Förklara för barnen att de har förstående hjärtan och fråga dem vad de skulle göra i var och en av situationerna. Sjung en sång eller psalm om familjer. Hjälpt barnen göra kort som de kan ta med sig hem till familjen. Skriv på framsidan: "Jag kan ha ett förstående hjärta genom att . . ." Be barnen skriva eller rita inuti korten hur de kan bli mer förstående. □

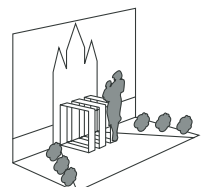
Min familj kan vara tillsammans för evigt

Var vänlig

Studera
skrifterna

Följ
profeten

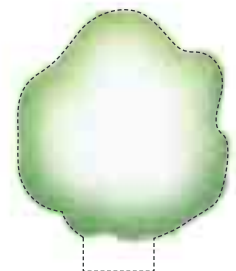

Illustration

Tjäna
andra

Be
tillsammans

Ha
hemmaften

Äldste Earl M Monson i de sjuttios kvorum

Från en intervju av Janet Peterson

I 12-årsåldern.

På bröllopsdagen
med sin hustru
Donna.

Jag har besökt Primärföreningen på Stillahavsöarna och på andra platser i världen. Samma evangelieprinciper lärs ut i Primär överallt. Det är förunderligt att vart jag än åker finner jag vänliga och kärleksfulla lärare och ledare i Primärföreningen.

I 3-årsåldern.

I armén i
21-årsåldern.

Musik är naturligtvis en underbar del av Primär. Den undervisar om sanningar som är lätta att lägga på minnet. Min fru och jag har hört "Jag är Guds lilla barn" sjungas på omkring 15 olika språk. Vi känner samma andliga känsla och glädje varje gång vi hör barn sjunga den, vilket språk de än sjunger den på. Primärföreningen är en underbar organisation.

När jag var ung måste jag skynda mig hem från skolan varje tisdagseftermiddag för att hinna till Primär i

tid. På den tiden hölls Primär under veckan. Jag minns särskilt en av mina lärare: syster Rawlings. Hon hjälpte vår klass att lära sig de fem sista trosartiklarna utan- till. Hon fick mig att älska scouting. På min tolvårsdag använde jag eftermiddagen till att klara av proven för att få

bli scout. Tack vare syster Rawling var jag väl förberedd och blev godkänd. Hon gav mig en fickkniv som jag satte högt värde på i många år.

Primärföreningen var också viktig för att hjälpa mig att få ett vittnesbörd om evangeliet. Många av lärarna uppmuntrade mig och hjälpte mig att förstå vad jag behövde göra för att få ett vittnesbörd. Det fick jag så småningom. Till slut förstod jag att jag inte kunde leva på mina föräldrars vittnesbörd för alltid. Jag följde rådet

mina primärlärare hade gett mig och läste Mormons bok och bad om den och fick själv reda på att den är sann.

När jag var 20 gick jag in vid armén. Under grundutbildningen utsattes jag för många saker som man hade varnat mig för. Jag var tacksam för den undervisning jag hade fått hemma och i Primär. Det blev min räddning i nödens stund. Jag såg hur somliga unga män förändrade sina liv i armén och valde att inte följa Guds lära. Efter grundutbildningen kom en av de här unga männen till mig privat. Han snyftade, för han hade lagt sig till med många ovanor och nu skulle han hem och hade ingen lust att se sina föräldrar i ögonen. Jag var tacksam för att man hade lärt mig hur jag skulle handskas med frestelserna och att jag hade varit trogen de sanningar som jag hade fått undervisning om.

När jag var nio kallades min far, Charles Monson, till biskop. Han verkade som biskop tills jag var 19. Det var fantastiskt att se honom verka och göra så mycket och ändå vara en underbar far.

När jag var 29 kallades jag till biskop. Det verkade svårt, men jag kom ihåg min fars exempel. Jag kom också ihåg att mina lärare i Primär hade berättat om hur Nephi fick det svåra uppdraget att återvända till Jerusalem och hämta mässingsplåtarna hos Laban. Han kom inte med några undanflykter utan litade på Herren. Han sade: "Jag vill gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet, att Herren icke giver människornas barn några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem" (Första Nephi 3:7). Jag visste att om jag litade på Herren liksom Nephi hade gjort, kunde jag ta emot kallelsen som jag just hade fått.

Innan jag kallades till generalauktoritet var jag ansvarig för tempel och särskilda projekt på kyrkans

fastighetsavdelning. Under många års tid träffade jag president Gordon B Hinckley en gång i månaden för att få anvisningar av honom. Även som förste rådgivare i första presidentskapet var han ansvarig för templen. Jag vill att ni ska veta att han verkligen är en profet. Om Mose eller Brigham Young hade varit närvarande vid de här mötena i stället för president Hinckley, skulle jag inte ha blivit mer övertygad om att den mannen jag hade

Äldste och syster Monson och deras barn.

suttit tillsammans med var en Guds profet. Jag har under årens lopp upplevt hur många gånger han har gett inspirerade råd. Ingen utom profeten hade kunnat göra förarbetet och förberett för byggandet av tempel runtom i världen. Det finns sådant som han gjorde för länge sedan som var inspirerade förberedelser.

President Hinckley sade att templet är en plats där människor lär sig en livsstil. Det lär oss vilka värderingar och karaktärsdrag vi bör ha. Det bör vara varje barns mål att inte bara gifta sig där utan att sedan gå dit så ofta som möjligt. Genom att gå till templet kan vi lära oss att leva rätt och förstå vilka vi är — vår himmelske Faders barn. □

SKAPELSEPRESENTATION

Jesu Kristi skapelser

Leslie Hartsock

Vem gjorde fåglarna som flyger på himlen?

Jesus gjorde fåglarna och himlen.

Vem gjorde stjärnorna som blinkar om natten?

Jesus gjorde stjärnorna och natten.

Vem gjorde regndropparna som faller på jorden?

Jesus gjorde regndropparna och jorden.

Vem gjorde träden som äpplena växer på?

Jesus gjorde träden och äpplena.

Vem gjorde haven som fiskarna simmar i?

Jesus gjorde haven och fiskarna.

Jesus Kristus är jordens Herre.

Vi prisar och tackar honom för allt han gör för oss.

Anvisningar

1. Limma de här två sidorna på kartong.
2. Klipp ut landskapet nedan längs de streckade linjerna, även fönstret. (Spara bilden av Jesus Kristus till punkt nummer 4.) Vik längs de heldragna linjerna så att landskapet står upp.
3. Klipp ut de sex andra bilderna.
4. Limma fast en platt träpinne på baksidan av varje bild.
5. Håll upp rätt bild i rutan medan någon läser "Jesu Kristi skapelser". □

MIN NYA KAMRAT

Angie Bergstrom

ILLUSTRATIONER ROGER MOTZKUS

Mamma höll på att borsta mitt hår och hade just gjort benan när hon såg min uppsyn i spegeln.

"Det var värst vad du ser butter ut i dag", sade mamma glatt till min spegelbild.

"Jag är butter", svarade jag och förvred ansiktet till en grimas.

Mamma vände på mig och satte sig på huk framför mig. Hon såg mig rätt i ögonen och sade: "Du *kommer* att hitta nya kamrater i den här församlingen. Oroa dig inte för det."

"Men mamma, jag tyckte om vår *gamla* församling! Jag tyckte om mina *gamla* kamrater! Varför var vi tvungna att flytta?" Jag kände tårar bränna i ögonen.

"För pappas jobb!" pep en röst hjälpsamt.

Min yngre syster, Alison, stack in huvudet genom badrumsdörren. Hon log brett — så brett att man såg gluggen i tänderna och hennes ögon blev som små halvmånar. Jag blängde på henne.

"Det stämmer", sade mamma till henne. Alison strålade som en sol i ansiktet.

"Men jag har inga kamrater här!" sade jag till mamma utan att bry mig om min syster.

"Men du har ju mig!" sade Alison. Jag såg på henne. Hon log mot mig.

"Toppen", sade jag och himlade med ögonen.

Hon rynkade på näsan i några sekunder. Sedan sade hon glatt: "Vi är bästisar, du och jag!" Och var borta innan jag hann skrika åt henne att vi inte alls var några bästisar.

Senare den dagen när jag satt och tittade på människorna på sakramentsmötet tänkte jag på att jag inte kände en enda av dem. Vi hade bara bott här några dagar. *Snälla himmelske Fader*, bad jag, *hjälp mig att få åtminstone en ny kamrat i dag*.

Jag var nervös när mina föräldrar följde med oss till våra primärklasser efter sakramentsmötet. Jag satt för mig själv under lektionen och sade inte ett ord.

Och jag var rädd när min klass skulle gå till primärrummet för samlingsstunden. Jag höll hårt i mina skrifter när jag gick genom korridoren. Primärrummet var ljus och glatt och det var fullt med barn där. Pianisten spelade en sång som jag hade lärt mig i min gamla församling. Jag kände mig något bättre till mods.

Men när jag tittade mig omkring kunde jag inte hitta min klass. Jag visste inte vart de hade tagit vägen och jag hade ingen att sitta med. Jag tittade hastigt runt rummet. Jag bet mig nervöst i läppen och tryckte skrifterna hårt mot bröstet.

I ett hörn av rummet började en liten flicka le och vinka åt mig. Hon pekade på stolen bredvid sig. Jag log tillbaka och himlade med ögonen. Hon log brett — så brett att man såg gluggen i tänderna och hennes ögon blev som små halvmånar.

Den lilla flickan blev min räddning. Hon var den kamrat som min himmelske Fader hade skickat till mig. Hon fick mig genast att känna mig välkommen när jag satte mig ner — som om vi hade känt varandra i årtal.

Den dagen bestämde jag mig för att systrar är bästisar. □

Angie Bergstrom är medlem i BYU:s 51:a församling i Brigham Young-universitetets första stav.

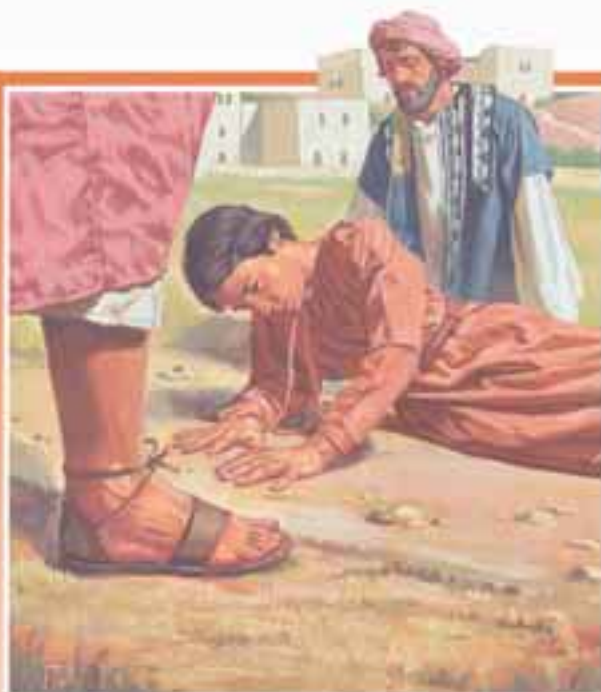
POJKEN MED EN STUM ANDE

ILLUSTRATIONER ROBERT T BARRETT

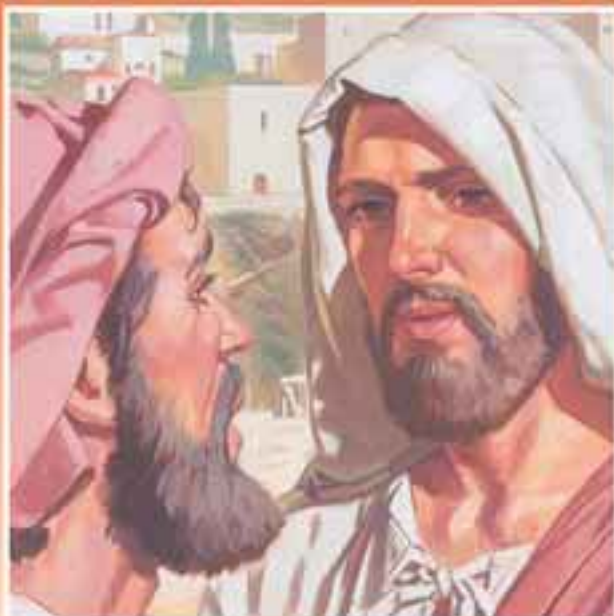
En dag när några människor kom till Jesus och hans lärjungar, bad en av dem Frälsaren att hjälpa sin son. Mannen hade redan bitt lärjungarna att bota hans son men de kunde inte. Sonen hade en stum ande i sig som fick honom att skada sig själv.

Markus 9:14–18

Jesus sade åt mannen att hämta pojken. När pojken kom fick den stumme anden honom att störta till marken.

Markus 9:19–20

När Frälsaren frågade hur länge den stumme anden hade varit i pojken, fick han svaret att den hade varit i honom ända sedan han var barn.

Markus 9:21

Jesus sade att han kunde bota pojken om pappan hade tro. Pappan började gråta och sade att han hade tro.

Markus 9:23–24

Jesus befallde den stumme anden att komma ut ur pojken och aldrig mer komma in i honom. Den stumme anden blev arg. Den gjorde pojken illa igen. Sedan lydde den Jesus och kom ut ur pojken.

Markus 9:25–26

Pojken var så stilla att många sade att han var död. Men Jesus tog hans hand och hjälpte honom på benen. Han var botad. Den stumme anden var borta.

Markus 9:26–27

Senare frågade lärjungarna Jesus om pojken. De förstod inte varför de inte hade kunnat få den stumme anden att lämna pojken. Jesus sade att de behövde större tro för att få den stumme anden att lämna pojken. Han sade att de skulle ha fastat och bätt för att få större tro.

Matteus 17:20–21; Markus 9:28–29

JESUS BOTAR EN BLIND MAN

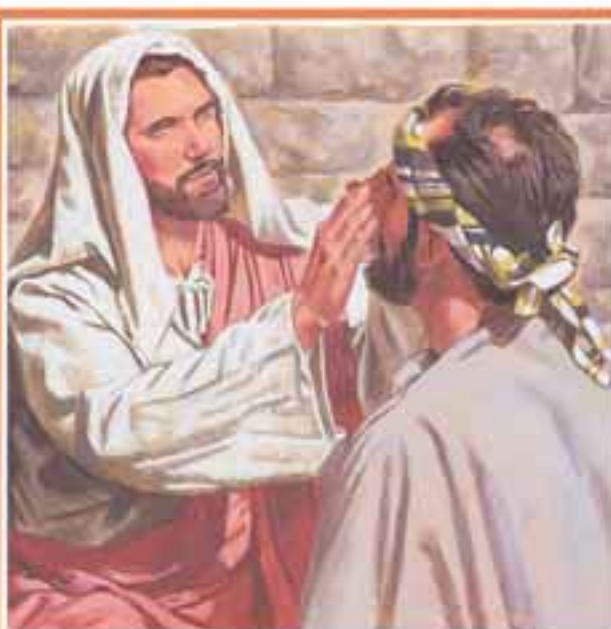
En dag när Jesus var ute och gick med sina lärjungar såg de en man som hade varit blind från födelsen. Lärjungarna frågade om mannen var blind därför att han hade syndat eller därför att hans föräldrar hade syndat.

Johannes 9:1–2

Frälsaren sade att varken mannen eller hans föräldrar hade syndat utan att han var blind så att Jesus kunde bota honom. Då skulle människorna kunna se Guds makt.

Johannes 9:3–5

Jesus gjorde en deg av jord och strök den på mannens ögon. Sedan bad han honom att tvätta ögonen.

Johannes 9:6–7

Så snart mannen hade tvättat bort degen kunde han se!
Johannes 9:7

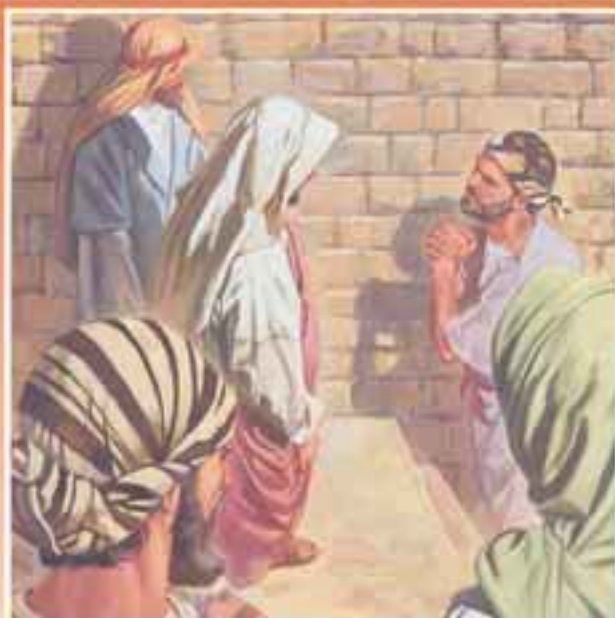

När grannarna såg honom var de inte säkra på vem han var. De undrade hur han hade blivit botad. Mannen sade vem han var och hur Jesus hade botat honom.
Johannes 9:8–11

Därefter berättade mannen för fariséerna att Jesus hade botat honom. Några av dem tänkte att Jesus måste vara en rättfärdig man. Andra tänkte att han var en syndare. När mannen sade att Jesus var rättfärdig blev de arga och kastade ut honom.

Johannes 9:13–16, 28–34

Jesus fann mannen och frågade honom om han hade tro. Mannen sade ja och föll ner för honom.

Johannes 9:35–38

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Vara ärlig

Rudinei Antonio Fernandes Filho

ILLUSTRATION SCOTT SNOW

Jag har alltid lärt mig i Primär och hemma att vi ska vara ärliga. Vi ska inte behålla något som inte tillhör oss. Om vi får för mycket pengar tillbaka i affären, ska vi ge tillbaka dem. Vi ska alltid tala sanning även om vi blir straffade.

En dag när jag var nio stod jag och väntade på min mamma på skolgården. Jag såg en portmonnä på en bänk. Det var pengar i den.

Jag undrade vad jag skulle göra. Min mamma måste arbeta hårt för att ta hand om mig och mina två systrar, men vi hade nästan ingenting. Jag tänkte på vad jag kunde köpa.

Sedan började jag oroa mig för den som hade tappat portmonnän och hur hon måste sakna den. Jag satte mig ner och väntade, för jag förstod att hon skulle komma och leta efter den.

Efter en stund kom en mycket upprörd kvinna och sade: "Har du hittat en portmonnä?"

"Är det den här?" frågade jag.

Hon blev så glad att hon slog armarna om mig. Han tackade mig gång på gång.

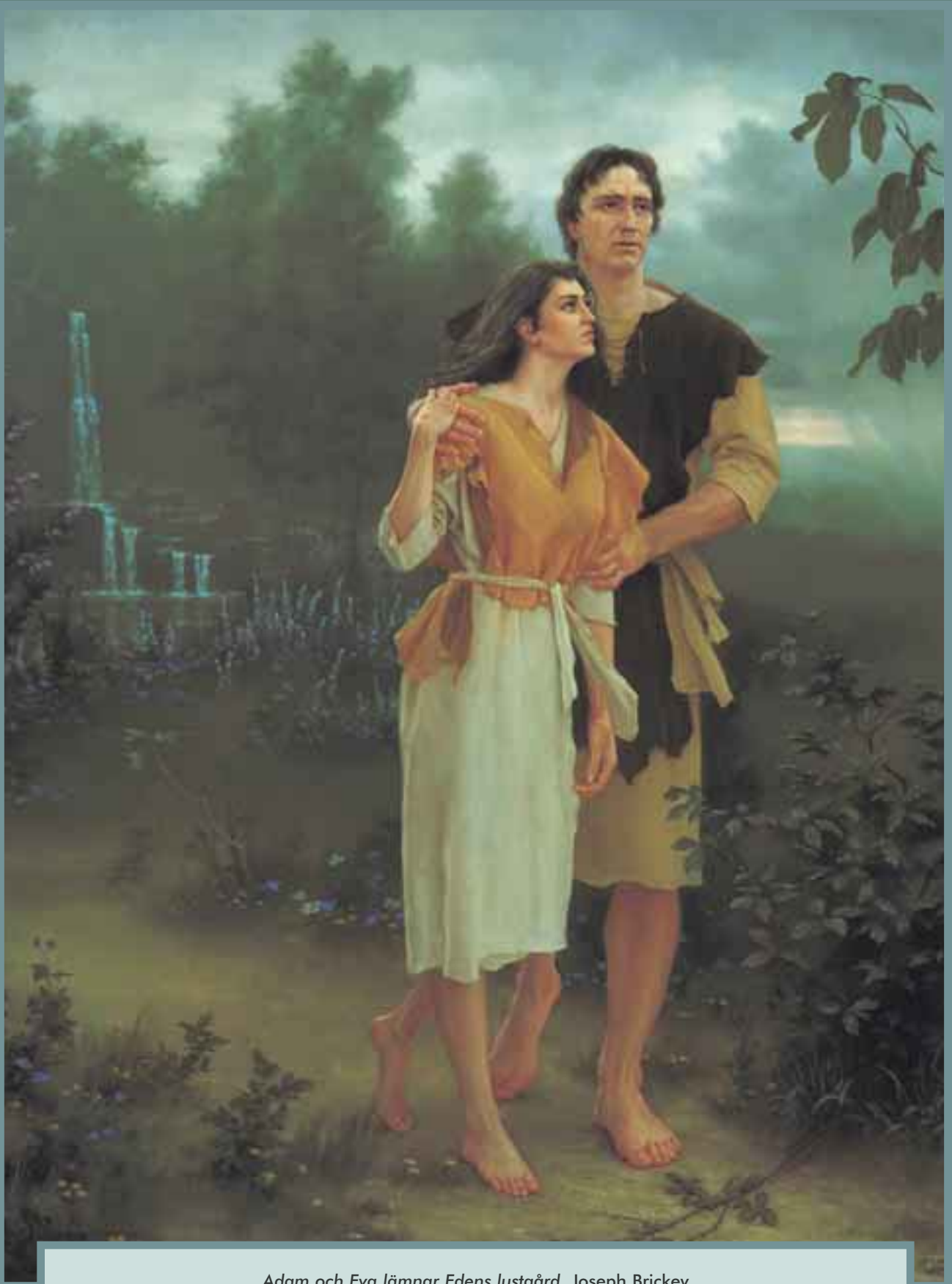
Jag visste inte varför jag hade bestämt mig för att vara ärlig. Men när jag berättade vad som hänt för min mamma, sade hon att det var den Helige Anden som hade viskat till mig och att jag hade lyssnat till den milda och stilla rösten.

Jag är tacksam för att jag har fått lära mig att vara ärlig. □

Rudinei Antonio Fernandes Filho, 11 år gammal, är medlem i Mangalots församling i Piritubas stav i São Paulo i Brasilien

Liahona skulle vilja höra om någon upplevelse som du har haft av att försöka efterlikna Frälsaren. En äldre person kan hjälpa dig att skriva artikeln. Skicka med minst ett foto av dig själv och skriv ditt namn, din adress, ditt telefonnummer och din församling och stav (eller gren och distrikt). Skicka din artikel till Trying to Be like Jesus, Liahona, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA, eller skicka e-post till CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org.

Adam och Eva lämnar Edens lustgård, Joseph Brickey
"Och Herren Gud förvisade honom ur Edens lustgård, för att han skulle bruka jorden,
varav han var tagen" (Första Moseboken 3:23).

SWEDISH

4 022291821801 8

